

קורס מבוא בהכרת האסלאם
מפגש ראשון
التعريف بالإسلام

הגדרת האסלאם

➤ המילה : אסלאם اسلام : פירושה (הוֹבְלָה , כְּנִיעָה , צִיּוֹת , התמסרות)

﴿ فَلَمَّا أَسْلَمًا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴾ (כאשר נכנעו למצוות האל וצייתו לו) ציטות מהקוראן

➤ ולאסלאם, כלומר לכניעה וההתמסרות יש שתי הגדרות :

➤ הראשונה : ההגדרה הגלובלית (الكوني-القدري) : כלומר כל דבר ביקום הזה נכנע לרצונו של האל ולמצוותו הגלובלית הקיומית הגורלית (ובזה נכנס כל מה שביקום, עצם דומם או מן החי או הצומח או האדם, מאמין או כופר, כי כל דבר מונע על פי רצונו של האל האחד בעל כורחם של הבריאות, ואז במובן הזה כולם מוסלמים כי כולם נכנעים לרצונו של האל .

➤ ﴿ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴾

➤ (האם יבקשו דת אחרת מזו של אללה? הן לו התמסרו ונכנעו כל מי שבשמים

והארץ, אם מרצון או שלא מרצון, ואליו יוחזרו.) ציטות מהקוראן

➤ ההגדרה השנייה : המובן השרעי (כלומר המובן לפי מונחי השריעה האסלאמית)

➤ האסלאם השרעי מחולק לשני חלקים:

➤ הראשון : במובן הרחב

➤ זאת הדת שהאל שלח לכל העמים בעזרת כל השליחים והנביאים מאדם עד מוחמד , ואז במובן הזה מוחמד הוא לא נביא ושליח האסלאם הראשון אלא הוא נביא ושליח האסלאם האחרון

➤ **قل آمنّا بالله وما أنزل علينا وما أنزل على إبراهيم وإسماعيل وإسحاق ويعقوب والأسباط وما أوتي موسى وعيسى والنبيون من ربهم لا نفرق بين أحد منهم ونحن له مسلمون**

אמור "מאמינים אנו באללה ובאשר הורד אלינו (הקוראן) ובמה שהורד לאברהם וישמעאל ויצחק ויעקוב והשבטים, ובאשר ניתן למשה ולישוע ולנביאים מריבונם. לא נבדיל בין אחד מביניהם,

ומוסלמים (ומתמסרים) אנו לו." ציתות מהקוראן

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا
وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
وَإَخْشَوْنَ اللَّهَ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾
﴿[المائدة: 44].

אנחנו הורדנו את התורה, ובה הדרכה ואור, ולפיה שפטו הנביאים אשר השלימו
(התמסרו) את אלה אשר התייהדו, והרבנים והחכמים, בהתאם לספר אללה שהופקד
בידיהם והיו עדים עליו, לכן אל תיראו מפני האנשים, וייראו רק מפני, ואל תמכרו את
אותותיי במחיר זול מאוד. כל מי שאינו שופט לפי מה שהוריד אללה, אלה הם הכופרים.
ציתות מהקוראן

► וכמה قال تعالى: ﴿ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا ﴾

► (מעולם אברהם לא היה יהודי או נוצרי אבל תמיד היה (מונותאיסט) מסור לאל) ציתות
מהקוראן

► (أنا أولى الناس بعيسى ابن مريم في الدنيا والآخرة ، ليس بيني وبينه نبي ، و
الأنبياء أولادُ علاتٍ ؛ أمهاتهم شتى ، ودينهم واحد).

► (אני בעל הזכות הקרבה הקרובה ביותר לעיסא (יהושע) בן מרים בכך שאין ביני לבינו
שום נביא, והנביאים הם האחים מאימהות שונות אבל דתם ושליחותם אחת)—חדית'

► במובן הפרטני : כלומר במובן של האסלאם לפי מוחמד עליו השלום :

► והוא בעצם מה ששלח האל ושמר בקפדנות לאנושות משליחות הנביא מוחמד עליו השלום והיא נכללת במובן הרחב שהזכרנו , אבל פרטי הכניעה וההתמסרות ועבודת האל אשר מפורטים בקוראן והסונה והיא מהווה שליחות של נביא האסלאם האחרון

► ההגדרה של האסלאם במובן הפרטני :

► الإسلام : هو الاستسلام لله بالتوحيد والانقياد له بالطاعة والبراءة من الشرك وأهله . وهو الدين الذي ارتضاه الله لعباده - חדית'

► הכניעה וההתמסרות לאל (יחוד האל , אמונת היחוד , מונותאיזם) ולהיות מובל בקבלת מרותו של האל במצוות אשר ציווה עלינו לפי השליחות של הנביא מוחמד והתנערו משיתוף עבודת אילים ומי שעובד אותם , וזאת הדת אשר האל רוצה לאנושות

➤ אסלאם במובן הפרטני מחולק לשלושה חלקים

➤ יסודות האסלאם :

➤ לְقَوْلِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا".

➤ (1) עדות (הצהרה) ("שהאדתין")

➤ (2) תפילה ("סלאה")

➤ (3) צדקת-חובה ("זכאה")

➤ (4) צום ("סום")

➤ (5) עליה לרגל (" חג' ")

יסודות האמונה :

1- האמונה באל אחד (מונותיאיזם)

2- האמונה במלאכים

3- האמונה בכל ספרי הקודש ובצדקתם ושמקורם מאללה, האל האחד והיחיד של כולם

4- האמונה בכל שליחי אללה ("רסול") ונביאיו

5- האמונה ביום הדין ("יום אַחִ'ר")

6- האמונה בגורל ("קדר")

➤ אלאחסאן: חֶסֶד, עֲשִׂית חֶסֶד: עבודת האל כאילו שאתה רואה אותו, וכאשר אתה לא רואה אותו יודע שהוא רואה אותך ומביט במעשיך.

➤ אז האסלאם במובן יותר מופשט הוא אוסף של חוקים אשר מבהירים ומגדירים את הקשר ואת היחס בין האדם לבורא העולם ובין האדם לעצמו ולאחרים בכל אורח החיים מלידה עד פטירה ומה שאחרי.

➤ האסלאם לפי ההגדרה של דאר אסלאם בספרם הדרך אל האושר: היא דת שמהותה כניעה מרצון ובדרכי שלום (התמסרות) באופן מלא לאל (אללה) כאל יחיד שאין עובדים שום ישות אחרת מלבדו. נדרשת בה הצהרה "עדות" בלב שלם ובאמונה מלאה שנעבוד את אללה ואין עובדים מלבדו ואין אדרת ואין להאדיר זולת אללה, ואין אחר מלבדו שאליו פונים בכל משאלה ונושא.

היסוד הראשון של האסלאם :

- ההצהרה עדות ("שהאדתין")
- להעיד כי אין אל מלבד אללה ומוחמד הינו שליח אללה. המאמין המתמסר לרצון האל מעיד שאללה הוא אל אחד ויחיד, ללא שותפים, ושליחו האחרון הוא מוחמד. ללא עדות זו לא ייחשב האדם מוסלם כן.
- כמאמר הנביא מוחמד (עליו השלום) בחדית' :
- "האסלאם הוא שתעיד כי אין אל זולת אללה ומחמד הוא שליחו (של אללה)".
- "אַשְׁהִדּוּ אֲנִי לֹא אֵילָא הַאֵיל אַלְלָה וְאַשְׁהִדּוּ אֲנִי מוֹחַמְדַּד רְסוּל אַלְלָה"

➤ החלק הראשון בהצהרה והעדות

- האמונה שאין אל מלבד אללה (אלתוחיד)
- **التَّوْحِيد** שורש: **وحد** אחד יחוד האל, אמונת היחוד, מונותאיזם
- **لا اله الا الله** (האמונה שאין אל מלבד אללה)
- **الله = אֱלֹהָה** שמו של אלוהים בערבית שפרושו (הישות אשר עובדים אותה)

מה פרוש האמונה על פי האסלאם

الإيمان

➤ אמונה = إيمان

➤ הצידוד ההחלטי והמכריע והסופי והוודאי והמוצק מעומק הלב ושאין בו ספק בקיום האל האחד והיחיד וחובת עבודתו לפי מה שציווה עלינו.

➤ האמונה באה אחרי הידע והשתכנעות, אבל זה לבד לא מספיק כי הידע יכולות להיות בו סתירות והשכנוע יכול גם להשתנות אבל האמונה היא מוצקת והחלטית והיא באה לאחר צבירת הידע וההשתכנעות בו.

ההוכחות על קיום האל האחד על פי האסלאם

- הרְאָיָה או ההוכחה השכלית מחשבתית קוגניטיבית :
- השכל הישר הוכיח קיומו של האל האחד כך ששום דבר לא יוצר את עצמו, ובכך גם כל הבריאות לא יוצרות את עצמן, ולכן לפי השכל הישר לכל מצוי יש ממציא ולכל בריאה יש בורא ולכל סיבה יש גורם, ושום דבר לא נמצא בצורה אקראית
- וכאשר אנו מביטים ביקום מהווירוס שלא נראה בעין עד לגרמי השמים מגלקסיות וכוכבים ומערכות שמש וכוכבי לכת ותנועתם המדויקת והמחושבת בחוקי פיזיקה קפדניים ובצורה מקורית ונפלאה, איך אפשר להגיד שזה נמצא ונעשה סתם בצורה אקראית !!!
- לכן הקוראן דיבר אל ההיגיון של האנשים :
- (إن في خلق السماوات والأرض واختلاف الليل والنهار لآيات لأولي الألباب)
- (בבריאת השמים והארץ ובחילוף הלילה והיום יש אותות (הוכחות) לנבונים)

האל מבקש מאתנו שנביט אל עצם קיומנו

אִם خَلَقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ (35) أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

האם אתם בני אנוש נבראתם מכלום או יש לכם בורא ? והאם אתם בני אנוש בראתם את השמים והארץ ? אבל הם (כלומר הכופרים) לא מבינים ציתות מהקוראן

(أولم ير الذين كفروا أن السماوات والأرض كانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء كل شيء حي أفلا يؤمنون) האם לא יראו אלה אשר כפרו כי השמים והארץ היו מרותקים יחד ואנחנו פירקנו אותם, ויצרנו מן המים את כל הדברים החיים? הם אינם מאמינים? ציתות מהקוראן

لَخَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

אכן בריאת השמים והארץ גדולה מבריאת האדם, ואולם מרבית בני האדם לא ידעו. ציתות מהקוראן

והרבה פרקים בקוראן אשר מדברים להגיון הישר לנבונות ולשכל (افلا يؤمنون افلا يعقلون افلا يتدبرون يا اولي الالباب) ציתות מהקוראן

הוכחת קיום האל לפי הטבע האנושי (الفطرة)

➤ וזו בעצם האמונה הדתית הטבעית שאתה נולד היָלֵד (كَلَّمَ مَوْلُودٍ يُوَلِّدُ عَلَيَّ
الْفِطْرَةَ (من الحديث النبوي) כל יילוד נולד כשהוא מאמין באמונה הטבעית
(חדית')

➤ במלים פשוטות השייכות הדתית ההתחלתית

➤ האמונה באל אחד הינה יצר ודחף אצל בני האדם מושרש בהם מלידה ולא משנה
כמה ירצו להדחיק את היצר והדחף הזה אינם יכולים , וזה מתבטא בזמני משבר
או באסונות פרטיים או המוניים שבאופן אינסטינקטיבי הם פונים לאל כדי שיסיר
או יציל אותם במיוחד במצוקות והאסונות שבני האדם לא יכולים לעזור.

הוכחת הרגש "חוש"

הוכחות קיום האל מבחינה רגשית הם רבים :

- ▶ המענה לתפילות והבקשות מהאל. כאשר אנו פונים אליו ורק אליו זו אחת ההוכחות הכי רגשיות והכי מופנמות אצל בני האדם כי אנו פונים אליו ולא לאחר, והתגשמותם ומענה האל לחלק מהתפילות והבקשות, הינה ההוכחה הנוספת לקיומו, כי אין חוץ ממנו שפנינו אליו ורק הוא שמע אותנו ויכול להגשים אותם.
- ▶ ומההוכחות החושיות היא הדרכת הבריאות לסוד החיים, כגון מי לימד את התינוקות שכדי שיישרדו הם צריכים לינוק מהשד של האם
- ▶ וכדומה הדרכת החיות והדגים והחרקים וכו' ... לשרוד לפי חושים מאוד מפותחים ומובנים ובצורה אינסטינקטיבית כדי לשרוד ולהמשיך להתקיים.

ההוכחה השרעית

ההוכחה על פי המקורות האסלאמיים

האל שלח הרבה נביאים ושליחים ונתן להם ספרי קודש אשר מדריכים את האנושות לדבר אחד ויחיד וזה עבודת אל אחד ויחיד, החל באדם וממשיכים בנח, אברהם, ישמעאל, יצחק, יעקוב ושבטי ישראל, ומשה, אהרון, דוד, שלמה ויהושע ועד מוחמד עליהם השלום, ונביאים ושליחים אחרים לאומות אחרות אשר אנו לא מכירים.

מבחינת הקוראן האל סיפר על עצמו ותאר את עצמו כמעט בכל התחלה או סוף פסוק כגון:

الله = אלוהים

الرحمن = הרחמן

الملك = המלך: שכל דבר תחת שלטונו וסר למרותו

القدوس = הקדוש, המקדש

الْعَزِيز = האדיר, החזק מכל

ועוד הרבה שמות ותיאורים

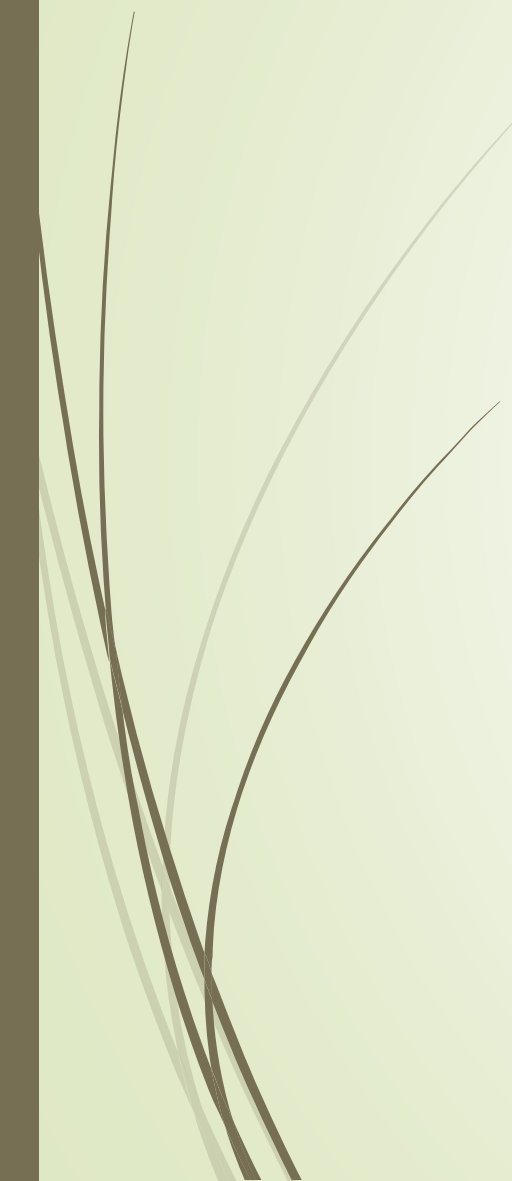
- וגם יש פרקים שלמים ופסוקים שמדברים על האל
- (סורת אל-איחלאס (סורת האמונה הטהורה) سورة الإِخْلَاص
- (قل هو الله أحد*الله الصمد*لم يلد ولم يولد*ولم يكن له كفواً أحد) ציתות מהקוראן
- בשם אללה הרחמן הרחום
- אמור: הוא אללה, (הוא) אחד
- אללה הוא הנצח (והנצחי)
- הוא לא הוליד ולא נולד,
- ושווה לו אין אף אחד.

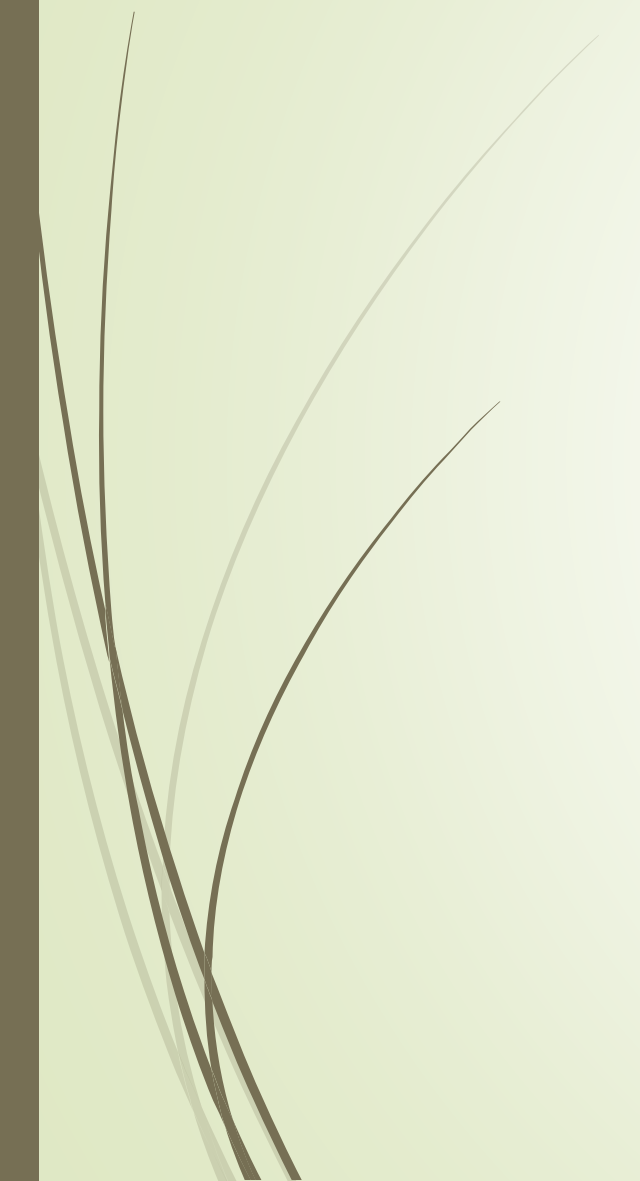

והנביא בסונה (חדית') סיפר על האל בהרבה ציטטות
"ألا تأمنوني وأنا أمين من في السماء، يأتيني خبر السماء صباح مساء)חדית'
הלא תבטחו בי ואני איש אימונו של ההוא שבשמים, היידע מהשמים מגיע אלי לילות
ובקרים.

ועוד הרבה ציטטות של הנביא שמספר על האל אשר שלח אותו

לאחר ההקדמה אנו נכנס בשבוע הבא לפרטי האמונה באל אחד על פי האסלאם ומה פירושה ומה משתמע ממנה ומה היא מחייבת אותנו

קורס מבוא בהכרת האסלאם
מפגש שיני
التعريف بالإسلام

יְחֻד הָאֵל, אֶמּוֹנַת הַיְחֻד

التوحيد

➤ לאחר שעברנו על ההוכחות והאותות על קיום האל **الله** (השכלית קוגניטיבית, הטבע האנושי, החושית, וההלכתית השרעית) אנו מחויבים ומצווים לעבוד אותו וזו בעצם המשמעות של החלק הראשון של הצהרת העדות (**لا اله الا الله**) פרושה (שאללה הינו האל האחד והיחיד שמחויבים לעבוד אותו) "لا معبود بحق الا الله" וזו בעצם המהות של שליחות כל נביאי ושליחי האל

➤ **(وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ)**

➤ לא שלחנו לפניך שליח בלי שגלינו לו לאמור, "אין אלוהים מבלעדי, לכן עבדוני".

ציתות מהקוראן

יחוד האל מתחלק לשלושה חלקים

החלק הראשון הרבונות , אֲדֹנוּת (توحيد الربوبية)

המשמעות היא יחוד האל במעשיו הריבוניים (בריאה , מלכות , תכנון והכוונה וניהול ענייני הבריאות)

לכן אין בורא מלבדו (اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ) אללה ברא כל דבר , והוא אחראי על הכל. ציתות מהקוראן

הוא המולך ושליט (تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) יתְבַרַךְ אשר בידו המלוכה והוא הכל יכול. ציתות מהקוראן

והוא המכוון הבלעדי לכל ענייני הבריאות : (يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ) הוא מכוון את כל העניינים מן השמים ועד הארץ , והכל יחזור אליו ביום אחד שערכו כאלף שנה לפי ספירתכם. ציתות מהקוראן

ושאר מעשה האל כגון: פרנסה לבריאות, הענקת חיים ולקיחתם וכו..

➤ בחלק הזה מודים כולם, מוסלמים יהודים נוצרים, ואפילו עובדי האלילים בזמנו של הנביא מוחמד הודו בחלק הזה, אבל זה עדיין לא עשה אותם מוסלמים מתמסרים לאל
(وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ)
(אם תשאל אותם, "מי ברא את השמים ואת הארץ?" יגידו, "אללה". אמור, "השבח

לאללה", אך רובם לא מבינים את זה) ציתות מהקוראן
(قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ)
(אמור, "מי הוא ריבון שבעת הרקיעים, וריבון כס-המלכות העצום?)

הם יאמרו: "אללה" ציתות מהקוראן

➤ לכן ההוֹדָאָה וההכרה של עובדי האללים או הלא מוסלמים בריבונות האל כפי שהוזכר לא מספקת כדי להיות מאמינים, כל עוד הם לא עובדים אל אחד ללא כל שותפים או מקבילים.

החלק השני יחוד האלוהיות (توحيد الألوهية)

➤ אז אם בחלק הראשון היה יחוד האל במעשיו , אזי בחלק הזה הוא יחוד האל במעשינו (בעבודתנו אותו אשר ציווה עלינו)

➤ מעשים יכולים להיות ציווי או איסור

➤ במובן אחר, הטיית כל מעשה אשר נחשב כעבודה לאל האחד "אללה" ללא שום שותפים או מקבילים אליו, כגון תפילה , בקשה , קריאה , השענה , התמנה , הסתייעות , וכו..

➤ עבודה : שם פועל מקיף לכל המעשים אשר האל רוצה ואוהב אותם, והבאים לידי ביטוי באמירות ודיבור ומעשים נסתרים (מעשה הלב) או גלויים , כגון תפילה, צום, חאג', צדקה, אמירת אמת, כיבוד הורים, קיום הבטחות, מסירות, נאמנות, סבלנות, הודות לאל בתקופת חסד, ולהצטנות להלכותיו

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

ועיבדו את אללה ואל תשתפו עמו כל שותף, וגמלו חסד עם ההורים, ועם קרובי משפחה, ועם היתומים, ועם המסכנים, ועם השכן קרוב המשפחה, ועם השכן הזר, ועם המכר המלווה אתכם בבית או בדרך, ועם עוברי אורח, ועם העבדים. אללה אינו אוהב את היהיר והרברבן, ציתות מהקוראן

➤ **وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا**

ריבונך ציווה שלא תעבדו אלא אותו בלבד ותגמלו חסד עם ההורים. אם יגיעו אחד מהם או שניהם לגיל זקנה, אל תקצר רוחך ואל תגער בהם. דבר עמם בכבוד. ציתות מהקוראן

➤ **وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا**

הם (הנוצרים) גם לקחו את המשיח ישוע בן מרים לאדון מלבד אללה, אף-על-פי שהצטוו לעבוד רק אלוהים אחד שאין אלוהים מלבדו, והוא נעלה מעל כל מה שהם משתפים איתו. ציתות מהקוראן

➤ **وما خلقت الجن والانس إلا ليعبدون**

הסיבה לבריאת השדים ובני אנוש אך ורק כדי שיעבדו. ציתות מהקוראן

➤ והטיית כל סוג של עבודה חוץ מלאל האחד הינה שיתוף, ועבודת אלילים, וזה החטא והפשע הכי גדול וחמור שהאדם יכול לבצע

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا)

אללה לא יסלח לאלה שעובדים אלילים מלבדו, אך יסלח לכל מי שהוא ירצה על כל דבר אחר מלבד זה. כל המצרף שותף לאללה, הוא בעצם בדה חטא עצום. ציתות מהקוראן

והחלק הזה (יחוד האלוהיות) הוא החלק אשר נשלחו בשבילו הנביאים והשליחים ועליו היה הריב בין האומות לשליחים שלהם, וזה מה שמבדיל בין האסלאם לשאר האמונות כי האסלאם מבקש כניעה והתמסרות טוטאלית לעבודת האל האחד, והתנערות טוטאלית מכל סוג של שיתוף עבודה מלבד לאל, והחלק הזה הוא עיקר ומהות שליחות האסלאם ושאר הדברים נלווים אליו.

**وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ
مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ**

אנחנו שלחנו אל כל אומה שליח לאמור, "עיבדו את אללה והתרחקו מהשיקוצים". חלק מהם הדריך אללה, ועל אחרים נגזר בצדק לתעות. סיירו בארץ וראו מה היה סופם של הכופרים. ציתות מהקוראן

יחוד שמות ותאורי האל

توحيد الأسماء والصفات

- ▶ אנו מחויבים להאמין בכל שמות האל ותיאוריו אשר תאר את עצמו בקוראן או במה שתיאר אותו הנביא מוחמד בסונה (החדית')
- ▶ לאל יש שמות שהם שמות עצם שכוללים שמות תואר כגון:
- ▶ الله = אלוהים : הישות אשר עובדים אותה
- ▶ الرحمن = הרחמן
- ▶ الملك = המלך : שכל דבר תחת שלטונו וסר למרותו
- ▶ القدوس = הקדוש, המקדש
- ▶ الْعَزِيز = האדיר, החזק מכל
- ▶ الْجَبَّار = העצום
- ▶ السلام = השלום
- ▶ الْعَزِيز = האדיר, החזק מכל

➤ الخالق = הבורא

➤ السميع = השומע הכל

➤ البصير = הרואה הכל

➤ الرَّقِيب = הצופה, המשגיח

➤ האמונה בשמות האל ובתיאוריו מחייבת אותנו ב :

➤ אמונה בשמות והתיאורים .

➤ כניעה והתמסרות למשמעות של השמות והתיאורים.

➤ תאורי האל תיאורי שלימות ולא כמו תיאורי הבריאות, כך שהמשותף ביניהם המשמעות המילולית ולא המהות כי שווה לו אין אף אחד , ובכך אנו לא נדמה אותו ולא נחזה אותו.

➤ האמונה בשמות ותיאורי האל הינה בחשיבות גבוהה והחשיבות שלהם באה לידי ביטוי באזכורם כמעט בכל פסוק בקוראן וכנ"ל בהרבה ציטוטים בחדית' של הנביא ובכך אנו יודעים ומכירים את האל אשר אנו עובדים לפי מה שתיאר את עצמו ולא עובדים ישות "מופרכת".

החלק השני מהצהרת העידות ומוחמד הינו שליח אללה محمد رسول الله

המשמעות של החלק הזה של הצהרת העידות

- ▶ האמונה שהנביא מוחמד אחרון נביאי ושליחי האל .
 - ▶ הציות לכל הדרישות והציוויים אשר נשלח בהן.
 - ▶ ולהאמין בכל מה שהוא סיפר.
 - ▶ להתרחק ולהימנע מכל מה שאסר.
 - ▶ ושלא נעבוד את האל אלה על פי הלכתו שנשמרה לאנושות.
(وما ينطق عن الهوى إن هو إلا وحي يوحى)
- דבריו לא דברי בדיה , דבריו בהכרח דברי התגלות והשראה אלוהית . ציתות מהקוראן

מי הוא הנביא מוחמד

שמו : מוחמד בן עבד-אללה בן עבד-אלמוטלב בן האשים משבט קוראיש שמיוחס לשושלת של ישמעאל

השבט : קוראיש

שם האם : אמנה בת וואהב

מקום היוולדו : מכה

שנת היוולדו : 571 לספירה

שמות : אחמד , מוחמד , אלחאשר (המכנס) , אלמאחי(המוחק),אלעאקב (אחרון הנביאים) , נביא הרחמים, נביא המחילה

בנים : היה לו שלושה בנים והם : אלקאסם, עבד-אללה , אבראהים : כולם נפתרו כאשר היו תינוקות

בנות : היה לו ארבע בנות : זינב , רוקאייה , אום קולת'ום , פאטמה : כולן נפתרו בחייו חוץ מפאטמה שנפתרה כחצי שנה לאחר מותו

נשיותיו : לנביא היה 11 נשים (חדיג'ה , סאודה , עאישה , חפסה , זינב بنت גיאחש , אום סאלמה , אום חביבה , ג'ויריה , סאפיה , מימונה , זאינב בינת כזימה

נבואה : התנבא בגיל 40 .

היג'רה : לאחר 13 שנה של הנבואה הגר לאלמדינה (ית'רב)

מותו : נפטר בגיל 63 ביום שני ה 12 לרביע אלואל שנת 11 ה' כלומר עשר שנים לאחר ההג'רה ונטמן באלמדינה בחדרה של עאישה

תחנות חשובות מחיי הנביא מוחמד

- הנביא מוחמד גדל כיתום האב כי אביו נפטר עוד כשאמו הייתה הרה בו, אמו נפטרה כאשר היה ילד קטן ולאחר מכן לקח עליו חסות סבא שלו עבד אלמוטליב ולאחר מותו אימץ אותו דודו אבו טאלב.
 - בצעירותו הנביא היה רועה צאן ולאחר מכן הוא עבר לעבוד בסחר אצל אשתו הראשונה כדיג'ה בנת כואילד שהייתה ממשפחת אצולה עשירה של קוראיש, והוא לא למד לקרא ולכתוב ולא למד את השירה הערבית.
 - הכינוי שלו היה (الصادق الأمين) הצודק הנאמן, ואף פעם הוא לא עבד אלילים ולא אכל ממה שנשחט לאללים ולא שתה אלכוהול ולא שיחק בהימורים כפי שהיה מקובל אצל צעירי התקופה ההיא, ונחשב לגבר אצילי נדיב בשל כל מה שהזכר ולאחר חזרתו ממסע מסחרי שלה "לבלאד אלשאם" חדיג'ה הציעה לו נישואין כאשר היה בן 25 והוא הסכים
 - לפני תחילת הנבואה במקצת התחילו להתגשם אצלו חלומות, והתחיל להתבודד במיוחד בתקופת חודש הרמדאן שהיה מעביר אותה בלהרהר ולהתבונן בעולם ומה שסובב לו ולחפש תשובות לגבי בורא העולם
 - בגיל 40 בחודש רמאדאן כאשר התבודד במערת חירא, התנבא בפעם הראשונה כאשר המלאך ג'בראל בא אליו ונתן לו הנבואה הראשונה כאשר אמר לו קרא! וענה לו אני לא קורא ולאחר שלוש פעמים נתן לו את הפסוקים הראשונים מהקוראן:
1. קרא בשם ריבונך אשר ברא...
 2. ברא את האדם מטיפה נצמדת.
 3. קרא! וריבונך הוא הנדיב מכל...
 4. אשר לימד (את האדם) לכתוב בעט.
 5. לימד את האדם את אשר מעולם לא ידע.

ראשוני המאמנים בו בתקופת ההטפה הסודית : אשתו כדיג'ה , ועלי בן אבי טאלב שהיה בן 10, זיד אבן אלחארת' , אבו בקר , עות'מאן בן עפאן , אלזוביר אבן אעואם , עבד ארחמאן בן עאוף , סאעד בן אבי ואקאס , טלחה בין עביד אללה , אבו עבידה עאמר בן אג'ראח , ולאחר מכן נכנסו עוד הרבה באסלאם , ונמשכה ההטפה הסודית והלא פומבית שלוש שנים .

לאחר שלוש שנים האלוהים ציווה עליו להכריז על דתו ואמונתו בצורה פומבית ולהתחיל במשפחתו המורחבת בני האשם ולשאר קוראיש ולכל העולם , והוא הטיף לעבודת אל אחד והתנער משיתוף כל עבודת אללים

قَامَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (وَأَنْذَرَ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ) قَالَ : (يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ - أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا - اشْتَرُوا أَنْفُسَكُمْ ، لَا أَعْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ، يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ لَا أَعْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ، يَا عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ لَا أَعْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ، وَيَا صَفِيَّةَ عَمَةَ رَسُولِ اللَّهِ لَا أَعْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ، وَيَا فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَلِينِي مَا شِئْتَ مِنْ مَالِي لَا أَعْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا)

כאשר ציווה אלוהים על הנביא מוחמד להכריז על דתו ולהתחיל מהקרובים עמד באספא (גבעה גבוהה במכה) וצעק אל כלל קוראיש תפדו את נפשותיכם, לא אוכל לעזור לכם במאומה אצל האל אם לא תאמינו , אל כלל בני עבד מנאף(שבט משבטי קוראיש) תפדו את נפשותיכם, לא אוכל לעזור לכם במאומה אצל האל אם לא תאמינו , אל אלעבאס (הדוד שלו) תפדה את עצמך לא אוכל לעזור לך במאומה אצל האל אם לא תאמין , אל ספיה הדודה של מוחמד שליח האל תפדי עצמך לא אוכל לעזור לך במאומה אצל האל אם לא תאמיני , אל פאטמה הבת של מוחמד תבקשי מה שתרצי מכספי בעולם הזה אבל לא אוכל לעזור לך במאומה אצל האל אם לא תאמיני .חדית'

בכל התקופה הזאת המשיך דודו אבו טאליב לתת לו חסות בגלל מעמדו בקרב השבט שלו למרות שלא האמין ולא התאסלם, והמשיך הנביא בשליחותו למרות העוינות של ראשי קוראיש לו ולשליחות שלו ולמאמינים אתו, והם לא הרפו בשום אמצעי מילולי או פיזי, והם הציעו לו כסף רב ומלכות עליהם והוא לא הסכים.

כאשר מת דודו אבו טאליב הסתיימה החסות עליו והתחילו להתנכל לו ולמאמינים, ואז היה הרצח הראשון על רקע ההתאסלמות של סומיה בנת החייאט לאחר עינוי ממושך כדי שתעזוב את האסלאם וגם בעלה יאסר בן עאמר.

החרם והמצור בשעב אבי טאלב

המסע הלילי לירושלים והעליה למרומי השמיים (אסראא-ומעראג')

שנת העצב (מות אשתו כדיג'ה ודודו אבו טאלב)

ההגירה הראשונה לאלחבשה (אתיופיה)

המסע לאלטאף

ההטפה בקרב השבטים אשר הגיעו לחאג'

שבועת האימונים הראשונה עם שבט אלכאזרג'

שבועת האימונים השנייה עם שבטי אוס והכזראג'

ההגירה השנייה ללאמדינה (ית'רב)

שינוי כיוון התפילה למכה במקום ירושלים

הקרב של (בדר) بدر الكبرى

המלחמה (אלחזאב)

הקרב של (אוחוד)

- שבועת האימונים (הרידואן) והסכם שלום עם קוראיש
- שליחת שליחים מלכי הערבים ופרס ורומאים והחבשה
- עומראת אלקדאא
- שחרור מכה
- שחרור אלטאאף
- שנת המשלחות של שבטי ערב שנה ה 10

➤ החאג' האחרון (פְּרֻדָּה) של הנביא השנה ה 10 (אני נֶעְנֶה לְקִרְיַאתְךָ! הֲנִי לְפִקְדֹתֶךָ!)

➤ מותו של הנביא שנה 11

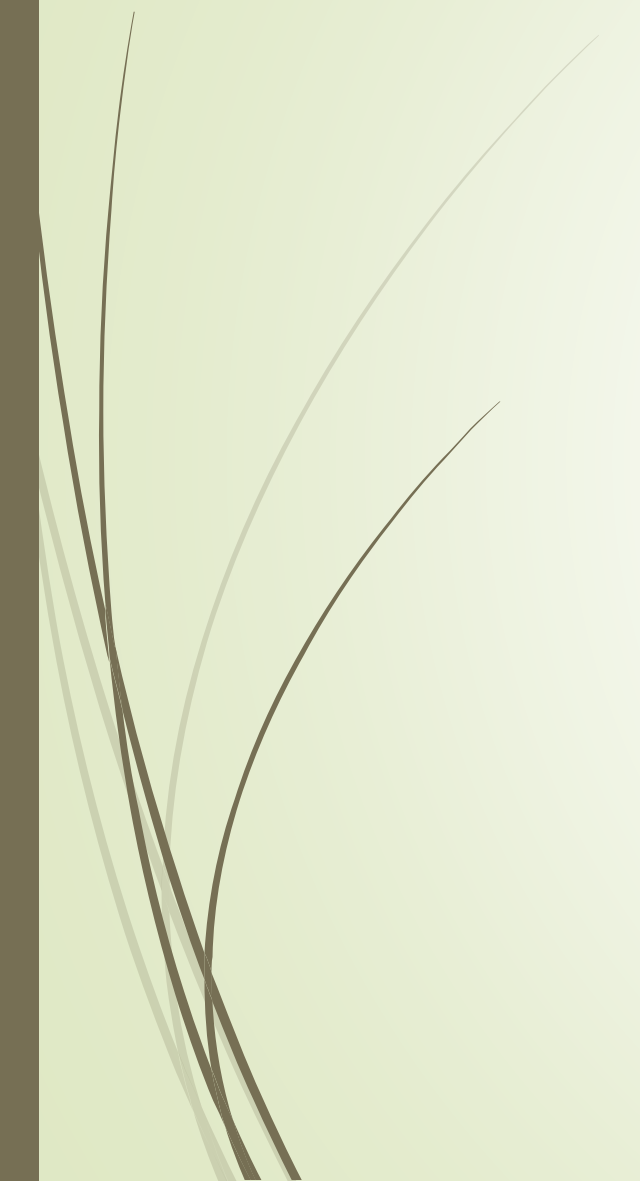

خَرَجَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ يُكَلِّمُ النَّاسَ، فَحَمِدَ اللَّهُ ثُمَّ أَتَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهُ مَن كَانَ يَعْبُدُ مُحَمَّدًا فَإِن مَّحَمَّدًا قَدْ مَاتَ، وَمَن كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ. ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرِّسَالُ أَفَأَن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾

➤ כאשר מת הנביא נכנס איליו אבו בקר והיה מכוסה , הסיר את הכיסוי מעל ראשו ונשק את ראשו ואמר: באבי ואמי הייתה פודה אותך , אבל את המוות שהאל כרת עליך כבר הגיע ושלא תמות אחר כך עוד פעם , ואז יצא לאנשים והתחיל בשבח את האל ואז אמר : מה שהיה עובד את מוחמד אזי מוחמד כבר מת ומי שעובד את "אללה" אזי אללה חי ולא ימות ואז קרא את הפרק מסורת אלי עמראן : (מוחמד אינו אלא שליח אשר היו שליחים לפניו. האם תחזרו בכם (מן האסלאם) אם ימות או ייהרג? כל החוזר בו, לא יזיק לאללה במאום ואללה יגמול לאלה שמודים לו)

בשיעור הבא נדבר על ההוכחות על צדקת
שליחות הנביא מוחמד לפי האסלאם

קורס מבוא בהכרת האסלאם
מפגש שלישי
التعريف بالإسلام

➤ הוכחות על צדקת שליחותו של הנביא מוחמד

האל שלח את שליחיו ותמך וחיזק אותם בראיות והוכחות על צדקתם וצדקת שליחותם כדי שיאמינו להם האומות אשר נשלחו אליהם, ומחוכמת האל שמעשה הנסים שהתבצעו על ידי הנביאים והשליחים היו ממה שהתאים לתקופה ולעם אשר נשלח אליהם, כדוגמא:

המקל של משה עליו השלום, כי בתקופה שלו קסמים היו מאוד נפוצים.

והחייאת המתים לישוע עליו השלום, כי בתקופה שלו התפשטה הרפואה, וכו..

וכאשר האל שלח את שליחו האחרון היה לו יותר נסים מוחשיים ממה שהיה לקודמיו, לדוגמא:

➤ המסע הלילי לירושלים והעליה למרומי השמיים (אסראא ומעראג')

➤ התפצלות הירח

➤ נביעת המים בין האצבעות שלו

➤ ידיעת דברים בעבר הרחוק או בעתיד ממה שסיפר לו האל

➤ וכו...

אבל בגלל שהשליחות שלו הינה השליחות האחרונה והנצחית וחותמת את כל השליחויות, האל נתן לו נס והוכחה וראיה נצחית ומתמשכת על צדקתו וצדקת שליחותו, שזה הקוראן שנשאר שמור אחריו עד אחרית הימים, ושיש בו אור והדרכה והכוונה לכלל בני האנוש.

➤ הנביא נשלח לאומה שהיה לה לשון ערבי צח וכושר ביטוי גבוהה בשפה ערבית גבוהה, ערכית ורהוטה, שהתאפיינה בשירה הג'אהלית והידועה עד היום, והערבים התחרו בעוצמת השירה והניסוח בינם בהתקהלויות אשר היו להם, עד שהגיע הנביא מוחמד עם הקוראן וקרא להם לעבוד אל אחד, וכאשר נמנעו, האל קרא תיגר עליהם שיביאו קוראן (בצורת הביטוי החדשנית ולא מוכרת להם והתיאום הניסוח וההבהרה הגבוהים מאוד), וכאשר לא הצליחו האל קרא תגר שיביאו עשרה פסוקים, וכאשר לא הצליחו קרא תיגר שיביאו פסוק אחד ולא הצליחו, למרות שלא היה דבר אשר חשקו בו יותר מההוכחה שהנביא מוחמד שקרן, והם לא חסכו בכל אמצעי כדי שיוכיחו זאת.

➤ (وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ)

אולם אם יש בכם ספק באשר (הקוראן) שהורדנו על עבדנו (מוחמד), הביאו ולו סורה אחת דומה לו וקיראו את עוזריכם מבלעדי אללה, אם באמת אתם צודקים. ציתות מהקוראן

➤ ואז האל מספר להם שהם לא יכולים ולא יוכלו לעולם לעשות זאת (فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ)

ואם לא תעשו כן -ולעולם לא תוכלו לעשות- הישמרו לכם מפני אש אשר חומר הדלק לה הוא בני-אדם ואבנים, הכוונה לכופרים. ציתות מהקוראן

➤ והערבים עמדו חסרי אונים מול קריאת התגר הזאת ואם יכלו להתמודד מולה אזי הם לא הצטרכו להילחם ולהשקיע מיטב כספם ולאבד מיטב הבנים שלהם כדי שיגנו על האמונה שלהם, כאשר התבקשו להרבה פחות מזה.

וקריאת התגר עדיין קיימת כבר יותר מ 1400 שנה ועד עכשיו לא היה מי שהתיימר אפילו לכתוב או להציע כתב דומה לקוראן.

ומנפלאות הקוראן אשר מצדיקה את שליחותו של הנביא מוחמד , זה לא רק כח הביטוי שלו אלא גם אזכור דברים שיהיו בעתיד כמו המלחמות בין פרס והרומאים ושחרור מכה וכוו..

ומנפלאות הקוראן אשר מצדיקה את שליחותו של הנביא מוחמד , מה שסיפר על האומות הקדומות בצורה פרטנית מאוד אשר לא הזכרה אפילו בספרי העמים הקודמים על ידי אדם שלא ידע לכתוב ולא קרא בחייו .

ומנפלאות הקוראן אשר מצדיקה את שליחותו של הנביא מוחמד, זה כל האותות וההוכחות המדעיות כמו שהשמש מסתובבת בציר סביב עצמה וכנ"ל סיבוב כדור הארץ והירח סביבה ושכל היקום היה גוש אחד והתנפץ ומערכת השמש הייתה בהתחלה אבק ועשן וכנ"ל שלבי התפתחות העובר.

ומההוכחות על צדקתו של הנביא מוחמד שהתנבא בהרבה נבואות לעתיד אשר התגשמו ממה שהאל גילה לו, ואם היה נביא שקר אז לא היה מסתכן בכך, לדוגמא :

סיפר כאשר היה עדיין חלש במכה איך ייראה השלטון האסלמי אחריו(והיה במדויק).

סיפר כאשר היה עדיין חלש במכה שאחרי שחרור חצי אי ערב ישחררו את ירושלים ולאחר מכן את כל עירק ופרס והאימפריה הפרסית תגמר ולאחר מכן את (אִיסְטַנְבּוּל, קוּשְׁטָא, קוֹנְסְטַנְטִינוֹפּוֹל) וסיום האימפריה הרומאית המזרחית וכל זה היה. (והיה במדויק).

סיפר כאשר היה עדיין חלש במכה שחבריו יתפשטו ברחבי העולם ויעזבו אלמדינה כדי להמשיך את השליחות.

סיפר שהדת שלו תשלוט בכול העולם הידוע והמרכזי חוץ מלב אירופה ואכן היה כך.

ומה שהנביא סיפר על האותות של קירבת יום הדין שחלק מהן כבר היה ונפרט אותם בדיבור על יום הדין.

ומההוכחות על צדקתו של הנביא מוחמד ובמיוחד בימים אלה שלמרות חולשת המוסלמים והתפרקותם כולל הפרופגנדה העוצמתית והמאוד שלילית על האסלאם, וקשירת האסלאם לטרור עדיין זאת הדת אשר מתפשטת ומתרחבת הכי הרבה בין הלא מוסלמים.

ומההוכחות על צדקתו של הנביא מוחמד, שנשמרו עד ימינו בקפדנות כל הדברים מה אשר אמר או ציווה או עשה או אישר או קבע. כמו כן נשמרו כל התיאורים המדויקים שלו מבחינת מראה והתנהגות, שבאו לידי ביטוי בעשרות אלפי ציטוטים ותאורי מעשה שנשמרו עד ימינו וכמותם לא נשמרו לאף אדם לפניו.

וההוכחות על צדקתו רבות ומרובות אבל לקחנו את החשובים שבניהם.

היסוד השני מיסודות האמונה

האמונה במלאכים

الْإِيمَانُ بِالْمَلَائِكَةِ

היסוד השני מששת יסודות האמונה הינו האמונה במלאכים

﴿أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ﴾
השליח (מוחמד) מאמין במה שהורד אליו מריבונו, וגם כן המאמינים. כל אחד מאמין באללה ובמלאכיו, ובספריו ובשליחיו, מבלי להפלות בין אחד משליחיו, ואומרים, "שמענו וצייתנו, סלח לנו ריבונו כי אליך כולם חוזרים". ציתות מהקוראן

והכחשת קיומם של המלאכים הינה כפירה ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾

. הוי אלה אשר האמינו! האמינו באללה ובשליחו, ובספר (הקוראן) אשר הוריד לשליחו, ובספרים שהוריד לפני (הקוראן). כל הכופר באללה, ובמלאכיו, ובספריו, ובשליחיו, וביום האחרון, תועה תעייה מרחיקה-לכת. ציתות מהקוראן

אנו המוסלמים מצווים להאמין בקיום המלאכים אשר נבראו מאור, לעבודת ושירות האל למרות שהוא לא צריך אותם, ושהם יצורים אמתיים מוחשים ולא יצורים מופשטים או דמיוניים, ואנו מצווים להאמין בהם בצורה כוללת וגם בצורה פרטנית כלומר להאמין במלאכים אשר הזכרו בקוראן או החדית' כמו גבריאל המלאך אשר אחראי על השליחות, ומיכאל אשר אחראי על הגשם, ואסראפיל אשר אחראי על הנשיפה המבשרת בוא יום הדין, ומלאך המוות אשר אחראי על קליטת הנשמות בעט המוות, ומאלק המלאך אשר אחראי על גיהנום, ורדואן אשר אחראי על גן עדן, ומלאכי הקבר וכוו...

והמלאכים הם יצורים אדירים מנפלאות הבריאה של האל, ומספרם ענק ואדיר שרק האל יודע כמה, אשר חיים בשמיים והארץ, והם עובדי וחיילי האל ומשרתיו יום ולילה בלי להתעייף או שיימאס להם, והם לא כמו האדם שיש לו זכות החלטה ורצון זכות בחירה במעשיו, אלא הם עובדי ומשרתי ועושים מה שהאל ציווה או ייעד אותם לעשות.

והם לא אלים או הבנים של האל או שיש להם איזה שהיא תכונה אלוהית.

הקוראן והחדית' תיאר את המלאכים וייעודם ויכולתם בצורה מפורטת שקשה להכיל בקורס המצומצם הזה.

מה התועלת באמונה במלאכים?

להביא לידי ידיעה את נפלאות האל וחוזקו ושלטונו וריבונותו, אשר ברא את היצורים הנפלאים האלה, אשר עובדים אותו בכניעה והתמסרות טוטאלית בלי מיאוס או עייפות.

לתת להם את הזכות שמגיעה להם באחוה ותמיכה ואהבה, שצריכה להיות בין המאמינים.

להודות לאל אשר הציב חלק ממלאכיו כדי להשגיח ולשמור עלינו.

ההרגשה או התחושה שמלאכים מלווים ומשגיחים עלינו כל הזמן, דוחפת אותנו לשמור על התנהגות טובה והתרחקות מהתנהגות מגונה.

להרגיש מחובר אליהם במעשה חסד.

להרגיש מחוזקים ונתמכים בדרך האמת והיושר ושירות האל, ולא להתפתות בכמות התועים, ומספיק לדעת בדרך הזאת ישנם המלאכים המקורבים לאל.

היסוד השלישי מיסודות האמונה האמונה בספרי הקודש الإيمان بالكتب السماوية

- היסוד השלישי מששת יסודות האמונה הינו האמונה בספרי הקודש אשר שלח האל באמצעות השליחים והנביאים. ﴿ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ﴾ השליח (מוחמד) מאמין במה שהורד אליו מריבונו, וגם כן המאמינים. כל אחד מאמין באללה ובמלאכיו, ובספריו ובשליחיו, מבלי להפלות בין אחד משליחיו, ואומרים, "שמענו וצייתנו, סלח לנו ריבונו כי אליך כולם חוזרים". ציתות מהקוראן
- אנו המוסלמים מצווים להאמין בכל ספרי הקודש האמתיים והאותנטיים והמקוריים אשר שלח האל לאנושות עם הנביאים והשליחים ושהם דברי השראה והתגלות אלוהיים, ונשלחו להדרכת האומות שלהם לעבודת אל אחד והנחלת חוקים וערכים והשלטת סדר בכל מה שקשור ביחס של האדם כלפי עצמו והזולת.
- ואנו מצווים להאמין בכל ספרי הקודש אשר מפורטים לנו ומוזכרים בקוראן ובאלה אשר לא מזכרים, כגון:
- גווילי אברהם ומשה: ﴿ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى * صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴾ כך רשום בגווילים הראשונים, גווילי אברהם ומשה. ציתות מהקוראן
- התורה: הינו הספר אשר נשלח למשה עליו השלום { إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ... } אנחנו הורדנו את התורה, ובה הדרכה ואור, ולפיה שפטו בה לאלה אשר השלימו (התמסרו) ואת אלה אשר התיהדו, והרבנים והחכמים, בהתאם לספר אללה שהופקד בידיהם.... ציתות מהקוראן
- ספר תהלים, מזמורי דוד הזבור. והוא ספר השלמה לתורה אשר נשלח לדוד עליו השלום ﴿ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴾ ונתנו לדוד את המזמורים. ציתות מהקוראן

➤ **אנג'יל : אונג'ליון, הברית החדשה:** הינו הספר אשר נשלח ליהושע (עיסא) עליו השלום כספר השלמה לתורה
﴿ وَقَفَيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ بَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَأَتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴾

אחריהם (הנביאים) שלחנו את ישוע בן מרים כדי לאשר את התורה שקדמה לו, ונתנו לו את הבשורה ובה הדרכה
ואור ואישור של התורה אשר היתה לפני כן עם הדרכה ואזהרה ליראים. ציתות מהקוראן

➤ לתשומת הלב שהספר המקורי שנשלח עם יהושע ומה שאנו מצווים להאמין בו , אינו ספרי הברית החדשה הארבע
המוכרים אצל הנוצרים היום!

➤ **הקוראן :** והוא אחרון ספרי הקודש, שהאל שלח אל אחרון השליחים מוחמד עליו השלום , ושהאל שמר לאנושות
בקפדנות כאור והדרכה עד אחרית הימים , אשר כלל תמצית תורות ועקרונות והדרכות האל אשר שלח בספרי
הקודש הקודמים , וגם אוסף לכל מה שהתפזר בספרי הקודש ממעשה חסד ותכונות אצילות והכוונה לבני האדם
﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ﴾

והורדנו אליך (מוחמד) את הספר (הקוראן) עם האמת, והוא מאשר את הספרים(המקורים) שהורדו לפניו ומכיל
אותם. על כן שפוט ביניהם על-פי שהוריד אללה, ואל תלך אחרי יצריהם (הסוטים) מן האמת שניתנה לך. לכל אחד
מכם נתנו חוק(שתקף בזמן הנביא) ומנהג. ואילו רצה אללה היה עושה את כולכם אומה אחת, אך הוא רצה
לנסותכם במה שניתן לכם, לכן התחרו ביניכם במעשים טובים, כי כולכם אל אללה תשובו, ואז יודיעכם את כל
העניינים אשר נחלקתם בהם. ציתות מהקוראן

הקוראן

➤ הוא מקור האסלאם, שבו מאוגדים כל כתבי הקודש המקוריים. הקוראן הינו דברי האל, יתברך שמו, אשר נאמרו לנביא מחד, עליו השלום, באמצעות המלאך ג'יבריל (גבריאל). עצם קיומו של הקוראן מהווה מעשה ניסים אחרון עלי אדמות וזאת עד יום הדין ועד אחרית הימים, וזה הספר שהאל נטל על עצמו את האחריות לשמירה עליו מכל סילוף או שינוי. (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) אנחנו אלה שהורידו את המזכיר (הקוראן), ואנחנו בטוח נשמור עליו. ציתות מהקוראן

➤ שליחות הקוראן הראשונה הייתה במערת חירא כאשר מלאו לנביא 40 שנה, כאשר התחיל ב"אקרא" קרא ונמשך לפי הצורך והנסיבות והמאורעות עד שתם והושלם לאחר 23 שנה ובכך תמה והושלמה השליחות בפסוק (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا) "היום השלמתי לכם את דתכם והשלמתי את חסדי עליכם, ובחרתי את האסלאם לדת בשבילכם" ובכך השלים את האל דתו ושליחותו אחרי שהספר שלו נהנה כולל ומושלם ומכיל כל מה שהאנושות צריכה כהדרכה לדרך האמת. ציתות מהקוראן

➤ שמות וכינויי הקוראן: אלקתאב "הספר", אלפורקאן "אשר עושה הפרדה", אלד'קר "אזכור", אלמור "האור", אתנזיל "המורד"

➤ והקוראן מכיל 114 פרקים "סורה" מתחלי ב אלפאתיחה ומסתיים ב אלנאס.

תהליך איסוף ושמירת הקוראן

השלב הראשון : כפי שהזכרנו הקוראן ירד ונשלח לנביא מוחמד עליו השלום בפרק של 23 שנים ולא בבת אחת, כך כאשר הנביא היה מתנבא בפרק או פרשה או פסוק הוא היה מלמד אותה לחבריו ומבקש שיכתבו אותה, והם היו שומעים אותה ממנו בהרבה דרשות וגם בתפילות, וגם הוא היה מבקש שיקראו עליו את הקוראן וישמעו ממנו.

במשך תקופתו של הנביא מוחמד נכתבו כל הפרקים של הקוראן וגם למדו וזכרו אותו בעל פה משמיעה ישירה שלו מפי הנביא אלפי מאמינים מחברי הנביא, כך שהוא נשמר בראשי ולבבות המאמינים לפני שנשמר בכתב, והוא נשמר גם בדרך הקריאה וההגהה שלו ולא רק בחיבור המילים.

כותבי הקוראן הראשונים בתקופה של הנביא :

בתקופת מכה : עלי בן אבי טאלב, עותמאן בן עפאן, אבו בקר אלסדיק, עומר בן אלכתאב, חאלד בן סעיד אבן אעאס, עאמר בן פהירה, אלארקם בן אבי אלארקם, אבו סאלמה, ג'עפר בן אבי טאלב, חאטב בן עמר, אזוביר אבן אלעואם, טלחה בן עוביד אללה, עבד אללה בן אבי בקר.

בתקופת אלמדינה התווספו גם : אבו איוב אלאנסארי, חאלד בן זיד, אובאי בן קאעב, זאיד בן ת'אבת, עבד אללה בן רוואחה, מועאז' אבן ג'אבל, מועיקב אלדוסי, עבד אללה בן עבד אללה בן אובי אבן סלול, עבד אללה בן זאיד, מוחמד בן סאלמה, בורידה בן אלחסיב, ת'אבת בן קייס, חודיפה בן אליאמאן, חנדלה בן אלרביע, עבד אללה בן סעד כל אבי סרח,

נוספו לאחר הסכם אלחודייביה : אבו סופייאן, יזיד בן אבי סופייאן, מועאווייה בן אבי סופייאן, חאלד בן אלואליד, ג'והם בן סאעד, ג'והם בן מח'זום, אלחוסין אבן אלנמר, עבד אללה בן אלארקם, אלעבאס בן אמוטליב, אבאן בן סאעד אבן אלעאס, אמוג'ירה בן שועבה עמר בן אלעאס, שורחביל בן חסנה, אלעלאא אלחדרמי.

השלב השני : לאחר מותו של הנביא מוחמד התבקש השליט הראשון והחבר המקורב הראשון לנביא אבו בקר לאסוף את כל מה שנכתב מהקוראן בספר אחד, לכן הטיל על זייד בן ת'אבת והוא ממי שכתבו את הקוראן בזמן הנביא וממי שזכרו אותו בעל פה גם, ואז אסף את כל מה שנכתב בתקופת הנביא, ואסף הרבה ממי שזכרו את הקוראן בעל פה ובמיוחד חברי הנביא המקורבים (עלי בן אבי טאלב, מועאווייה בן אבי סופיאן, עבד אללה בן מסעוד, עומר בן אלכתאב, אחרים ממי שהזכרנו לפני כן ככותבי הקוראן), ועשה מכל הנאסף ספר אחד שנשמר אצל אבו בקר לפי הסדר הקיים היום, והספר נשאר אצל אבו בקר עד מותו ועבר לאחר מכן אצל עומר השליט השני עד מותו ולאחר מכן עבר אצל חאפסה אשתו של הנביא ובתו של עומר.

השלב השלישי : בתקופה של עותמאן בן עפאן השליט השלישי לאחר מות הנביא , התרחבה המדינה האסלאמית עד שהגיעה ממזרח אסיה עד מערב צפון אפריקה וחלק גדול מהקווקז , והרבה לא ערבים התאסלמו, והתחילו לקרא את הקוראן במבטא שונה לכן עותמאן אסף את כל חברי הנביא מהמהגרים והאנסאר והחליטו לעשות העתקים לקוראן מההעתק שיש אצל חאפסה ולאסוף את כל ההעתקים מהתפוצות ולשרוף אותם ולשלוח העתקים ממה שהועתק מהקוראן של חאפסה ובכתב אחיד , והוחלט שהקריאה הנכונה לקוראן מחייבת בשלושה מרכבים.

נכונות והתקשרות ורציפות השושלת של הקוראים עד לנביא מוחמד.

שהקריאה מותאמת לשפה הערבית האותנטית והגזעית "לפי כללי השפה".

ושהקריאה תהיה לפי הכתב של ההעתקים בקוראן של עותמאן.

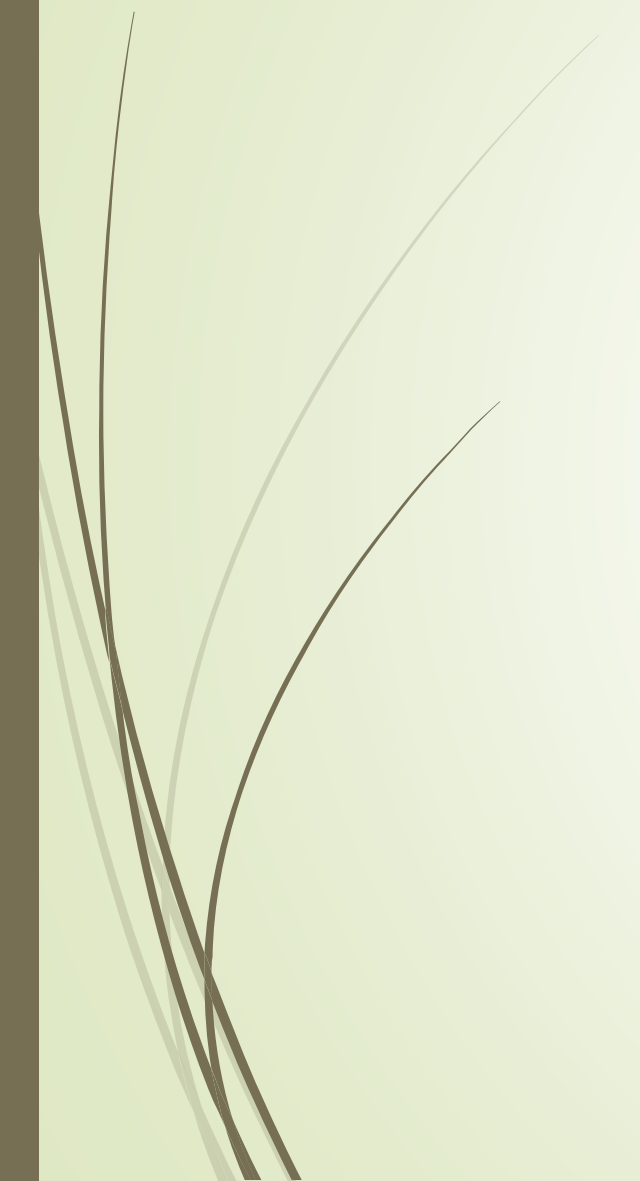

ולכל אורך ההיסטוריה מהנביא מוחמד וחבריו עד ימינו נשמר הקוראן ברציפות השושלת של קוראי וכותבי וכתבי והעתקי הקוראן עד ימינו.

העתקים מלאים של הקוראן שעותמאן העתיק מהקוראן של חאפסה נמצאים באזבקסטאן , ובאסטנבול ומקומות אחרים בעולם .

אלפי כתבי העת של הקוראן מהתקופה הראשונה של האסלאם עד היום נשמרו ונמצאים בספריות ומוזאונים במזרח והמערב ואין בהן אפילו שינוי או ניגוד אחד ולא באות אחת , ועל זה יש הרבה מחקרים של ספריות ברינגסטון והווארד ואחרים .

חלק מתכונות הקוראן הייחודיות

- הקוראן מקיף את כל בסיסי ההדרכה האלוהית, וכולל את כלל מרכיבי אושר המין האנושי בעולם הזה והעולם הבא.
 - הקוראן שליחות לכל המין האנושי ולא רק לאומה או גזע מסוים, לכן ההלכות וההדרכות שלו מתאימות לכל זמן וכל עת וכל גזע וכל מין.
 - הקוראן ספר שקל ופשוט לקרא וללמוד ולזכור אותו בעל פה, והיום יש מיליונים של מוסלמים ערבים ולא ערבים אשר זוכרים אותו בעל פה בלי שום שגאה.
 - הקוראן הוא הנס אחרון לאנושות, והאל קרא תיגר על האנושות שיכתבו אפילו פסוק אחד דומה לו, ועד היום לא התיימר אפילו אחד מהתחלת האסלאם עד עכשיו בכתיבת אפילו פסוק אחד שדומה לו.
 - הקוראן ספר אשר מטפל ומקיף לכל הבט מהיבטי החיים אשר הם.
 - הקוראן הינו ספר אשר משתלב טוב עם קידמת המין האנושי ולא סותר את הקדמה והמדע.
 - הקוראן ספר שאין בו שום ניגודים או סתירות, והתיגר פתוח לכל מי שרוצה לחפש. (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا)
- האם לא יתבוננו בקוראן? לו לא היה מאללה, היו מוצאים בו ניגודים רבים. ציטות מהקוראן

קורס מבוא בהכרת האסלאם
מפגש רביעי
التعريف بالإسلام

היסוד הרביעי מיסודות האמונה האמונה בנביאים והשלחים الإيمان بالأنبياء والرسل

- היסוד הרביעי מיסודות האמונה האסלאמית הינו האמונה בצדקת נביאי האל ושליחיו, אשר שלח לאנושות כדי שיובילו וידריכו אותם לעבודת אל אחד ולהצטוות להלכתו, ואנו המוסלמים מחויבים להאמין בהם בצורה כוללת וגם ולהאמין בצורה פרטנית בכל מי שהוזכר שמו בקוראן או החדית' בלי להבדיל בין אחד לאחר.
- האמונה בנביאים והשליחים מחייבת אותנו להאמין שמוחמד הוא אחרון הנביאים והשליחים, ובו הושלמה ונחתמה השליחות לאנושות.
- הנביאים והשליחים הם בני אדם ואין להם שום תכונה אלוהית. והם נבחרו האל ומקורביו, אשר נבחרו לשליחות לבני האדם ומאז נבואתם הם לא חטאו הודות להשגחת האל האחד והיחיד.
- בקוראן הוזכרו שמות של 25 נביאים ושליחים, אבל מספרם גדול בהרבה לכן האל אמר שחלק מהם סיפרנו לכם וחלק לא סיפרנו לכם (وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۗ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا) שליחים אשר הזכרנו וסיפרנו לכם עליהם לפני כן ושליחים לא הזכרנו ולא סיפרנו, והאל דיבר באופן ישר עם משה. ציטות מהקוראן
- והנביא מוחמד נשאל על מספר הנביאים והשליחים, וענה שמספרם 124000 מתוכם 315 הם שליחים
قال أبو ذر: قلت: يا رسول الله، كم وفاء عدد الأنبياء؟ قال: ((مائة ألف وأربعة وعشرون ألفاً، الرسل من ذلك ثلاثمائة وخمسة عشر جماً غفيراً)) חדית'
- כל שליח הוא נביא אבל לא כל נביא הוא שליח כלומר השליח הוא נביא שנשלח בשליחות חדשה (ספר) והנביא מי שהולך על פי שליחות של קודמיו, כמו משה(שליח) ואהרון(נביא)

שמות של חלק מהנביאים והשלחים אשר הזכרו בקוראן: (وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نِّشَاءِ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (83) وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (84) وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ (85) وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ).

83. זאת ההוכחה שלנו, ואותה נתנו לאברהם כנגד בני עמו. אנו מרוממים במעלות את מי שאנו רוצים. ריבונך חכם ויודע.

ציתות מהקוראן

84. הענקנו לו (לאברהם) את יצחק ויעקוב, וכבר הדרכנו כל אחד מהם, ואת נוח הדרכנו לפני כן. ומזרעו (של אברהם) באו דוד ושלמה ואיוב ויוסף ומשה ואהרון. אכן, כך נגמול לאלה שעושים את המעשים הטובים. ציתות מהקוראן

85. וכמו כן גם זכריה ויוחנן וישוע ואליהו, כולם מהצדיקים. ציתות מהקוראן

86. וישמעאל ואלישע ויונה ולוט. את כל אחד מהם רוממנו מכל בני העולם. ציתות מהקוראן

87. ביחד עם כמה מאבותיהם וצאצאיהם ואחיהם שבחרנו בהם והדרכנו אותם בדרך הישר. ציתות מהקוראן

בארבעת הפרקים הרצופים מסורת אלאנעאם מזכרים שמות 18 נביאים, השאר מזכרים בפרקים ופסוקים שונים והם: אדם, הוד, סאלח, שועיב, אדריס, ד'ו אלכפּל, מוחמד.

יש עוד נביא שהזכר הסיפור שלו אבל לא השם "אלח'דר" והוא הצדיק אשר האל ביקש ממשה להתלוות אליו בסורת אלקהף.

➤ בחדית' הזכר יהושע בן נון כנביא (إن الشمس لم تحبس لأحد إلا ليوشع ليالي سار إلى بيت المقدس) שהשמש לא נעצרה לאף אחד חוץ מליהושע, בלילות אשר הלך לשחרר את ירושלים (בית המקדש). חדית'

➤ כל העמים אשר קדמו לנו ונשלח להם שליח, היו מחויבים במשמעות של הצהרת העדות של אמונה באל אחד ועבודתו ואמונה בשליח אשר נשלח אליהם ולהצטוות להלכתו אשר נשלח בה.

➤ הנביא אשר הזכר הכי הרבה בקוראן הוא משה עליו השלום, והוא הזכר כ 136 פעמים, והוא הנביא אשר סיפר ופירט האל עליו מההיוולדות עד כמעט מותו בצורה מאוד מפורטת והאל פירט את שליחותו וקריאתו לאמונה באל אחד ולשחרור עם ישראל והובלת עם ישראל לגאולה והדרכתם לעבודת אל אחד ולהיכנע ולהצטוות אליו, והוא השליח אשר קיבל ספר והלכה מפורטת (התורה) אשר יש בה אור והדרכה לעם ישראל

➤ אנו אמורים להאמין בכל הנביאים והשליחים בלי להבדיל בין אחד לאחר, אבל האל העדיף חמישה על האחרים (أولو العزم) (איתנים בַּדְעَتُمْ, حَزَقِيم بְרוּحِم, نَحُوشِي رِزُون) והם נוח, אברהם, משה, יהושע(עיסא), ומוחמד עליהם כולם השלום

➤ רוב הנביאים היו בעם ישראל, ועם ישראל היה מונהג על ידי נביאים כפי שאמר הנביא מוחמד בחדית' (قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ((كانت بنو إسرائيل تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ، كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي)) עם ישראל היה מונהג על יד הנביאים, כאשר נפטר אחד, האל שלח אחר, ולא יהיה נביא אחרי... חדית'

➤ אי האמונה בנביאים והשליחים נחשבת ככפירה מוחלטת כי זה יסוד מיסודות האמונה, ואפילו כפירה בשליח אחד אשר מזכר בקוראן נחשב גם כפירה בכולם, לכן האמונה במוחמד מחייבת האמונה באדם נוח אדריס אברהם משה ... , כי כולם נשלחו מאותו אל לאותה מטרה .

היחס של האסלאם לנביא והשליח יהושע בן מרים (עיסא) עליו השלום

בקשר ליהושוע ישנם שלוש קבוצות:

הראשונה אשר הגזימה בהשמצתו וקראה לו בין ניאוף, והם היהודים.

השנייה אשר הגזימה בשבחו ועשו אותו אל או בן אל או התגלמות האל עלי האדמות, והם הנוצרים.

השלישית והיא הקבוצה ההגונה והאמצעית אשר אמרה שהוא משרת האל ושליחו, והם המוסלמים.

לכן בחלק מצורות הצהרת העדות (אלשאהאדתין) התווסף המשפט ואנו מאמנים כי יהושע בן מרים הוא עבד ומשרת ושליח האל, וזה בא כדי לענות לשתי הקבוצות, כי יהודי אשר רוצה להתאסלם הוא חייב להאמין גם ביהושע כנביא ושליח האל ולהתנער מהשמצתו, והנוצרי שרוצה להתאסלם גם הוא מחויב להאמין ביהושע שהוא נביא ושליח האל ולהתנער האלהתו

הכינוי של יהושע בן מרים(עיסא) בקוראן זה המשיח, וזה כינוי של האיש הנבחר ואיש בעל מעמד רם ובערבית יש עוד פרושים למילה כמו האדם אשר מסתובב בארץ וקורא לאנשים לעבוד אל אחד, ולא כמו בנצרות שהמילה משיח יש לה תכונות אלוהיות

ואשר לאמו של יהושע (עיסא) היא מזכרת בקוראן כאישה טהורה וצדיקה, וישנו פרק שלם (סנרא) בקוראן אשר נקראת על שמה, (مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ۗ فَانظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ تَمَّ أَنْظُرْ أَنِي يُؤْفِكُونَ)

המשיח בן מרים אינו אלא שליח כמו השליחים שקדמו לו, ואמו היתה צדיקה, ושניהם היו (בני אדם) צורכים את האוכל. ראה איך אנו מבהירים להם את האותות, והסתכל איך הם סוטים מן האמת. [ציתות מהקוראן](#)

ואנו מאמנים שהוא יחזור באחרית הימים, וחזרתו אחד הסימנים הגדולים לקרבת יום הדין, והוא חוזר כדי לתקן את העולם ולשלוט על פי ההלכה של הנביא מוחמד, והוא בא במיוחד לתקן את אמונת הנוצרים בו ושהוא אדם, עבד ושליח של האל ושהוא לא אל ולא בן אל ולא התגלמות האל עלי אדמות ולא אחד משלוש אלים, לכן הוא בא כדי לשבור את הצלב אשר הם אותו עובדים ויאסור אכילת חזיר כמו שזה בשאר ההלכות משמים ולא יקבל משום נוצרי חוץ מהתאסלמות וכניעה והתמסרות לאל האחד.

היסוד החמישי: האמונה ביום האחרון (יום הדין)

الايمان باليوم الآخر

היסוד החמישי מיסודות האמונה הינו האמונה ביום האחרון, ופרושה אמונה החלטית בלי שום היסוס שהאל ייעד יום אחרון לחיים עלי אדמות, ולאחריו יהיה דין וחשבון ועונש וגמול.

ואנו מצווים להאמין ביום הדין על כל פרטיו אשר פירט אותם האל בקוראן והנביא מוחמד בחדית' והאמונה ביום הדין היא חלק מהאמונה בנסתר אשר הזכרה בקוראן ובחדית' בלי להטיל היסוס או ספק בכך, ומחשיבות היסוד הזה האל הזכיר אותו בצורה כוללת ופרטנית כמעט בכל פרק בקוראן, ולמען אמות קיומו האל נשבע יותר מפעם בקוראן: (وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابِ مُبِينٍ)

הכופרים אמרו, "השעה לא תבוא אלינו ולא תשיג אותנו", אמור, "אכן כן, אני נשבע באדוני שהיא בוא תבוא עליכם. הוא יודע הנסתר, דבר לא ייחבא ממנו, ויהי משקלו כגרעין ממה שבשמים ומה שבארץ, או קטן או גדול ממנו, כי הכל מפורט בספר (הרישום של המעשים). ציתות מהקוראן.

האל סיפר לנו בצורה מאוד מובהרת ש: (האומנם חשבתם כי בראנו אתכם לשווא וכי לא תחזרו אלנו) ששלימות הצדק האלוהי שלא ברא אותנו לשווא וכולנו נחזור לתת דין אצלו על כל מעשינו, לכן לא יכול להיות המאמין והכופר, הצדיק ושקרן, ההגון והגנב, החסיד והרוצח, הטהור והאנס ו..... יהיה להם אותו סוף..

➤ אף אחד לא יודע מתי זה יהיה בצורה מדויקת חוץ מהאל עצמו, אבל האל ושליחיו הסבירו לנו על האותות והסימנים לקרבת היום הזה, והסימנים והאותות מתחלקים לשניים :

➤ ליום הדין יש 26 שמות ותיאורים בקוראן, לדוגמא :

➤ יום אלקיאמה : יום תְּחִית הַמַּתִּים.

➤ אלקארעה : הַמַּכָּה, הַמְּהַלּוּמָה .

➤ אלסאכה : הצעקה אשר מחרישה את האוזן.

➤ אלחאקה : הוודאית.

➤ יום אלדין : יום הדין.

➤ יום אלפאסל : יום ההפרדה

➤ **האותות והסימנים הקטנים והם רבים כגון :**

➤ שליחת הנביא מוחמד.

➤ מותו של הנביא מוחמד.

➤ שחרור ירושלים. (ע"י המוסלמים)

➤ מגפה שתפגע במוסלמים.

נשים יסתובבו כמעט בעירום.

שהבדוים של חצי אי ערב יהיה להם גורדי שחקים.

ריבוי הפיתויים.

ריבוי הכסף בידי האדם.

ריבוי שפיכות הדמים.

האותות והסימנים שחלקן הגיעו וחלקן לא הגיעו והן למעלה משמונים.

הסמנים והאותות הגדולים :

העשן.

משיח השקר.

הבהמה.

זריחת השמש מהמערב.

חזרתו של יהושע בן מרים משיח האמת.

יציאת גוג ומגוג.

הבקעות האדמה במזרח.

הבקעות האדמה במערב.

הבקעות האדמה בחצי אי ערב.

אש יוצאת מתימן ואוספת את האנשים לכיוון ארץ האיסוף .

הקוראן דיבר להיגיון של האנשים כהוכחה על התחיה מחדש וההתהוות, כדי לתת דין וחשבון על מעשינו.

להל"ן חלק מהפרקים מסורת יאסין ומסורת מרים אשר מדברים על התחיה מחדש :
77. האם לא יראה האדם כי אנחנו בראנו אותו מטיפת זרע? ובכל זאת הנה הוא, ממשיך לחלוק עלינו. ציתות מהקוראן

78. הוא מעלה טיעונים נגדנו, בעודו שוכח כיצד הוא נברא. הוא שואל: "מי יוכל להחיות את העצמות היבשות?". ציתות מהקוראן

79. אמור לו: "יחיה אותן מי שבראן לראשונה והוא מכיר היטב את כל הבריאה. ציתות מהקוראן

80. זה הוא אשר מבעיר לכם אש מעצים ירוקים, ואשר מהם אתם בעצכם מבעירים את האש. ציתות מהקוראן

81. האם אין בכוחו של זה שברא את השמים ואת הארץ לברוא בני אדם דומים לאנשים הללו? ודאי שכן! כי הוא הבורא היודע הכל!. ציתות מהקוראן

82. זה הוא אשר אם ירצה דבר הוא רק מצווה "תהיה!" והכל נהיה בדברו. ציתות מהקוראן

66. האדם (הכופר) אומר, "האם אחרי שאמות אקום לתחייה". ציתות מהקוראן

67. האם אינו זוכר שכבר בראנו אותו כאשר הוא היה כלום. ציתות מהקוראן

בפרקים אשר קדמו האל מבהיר שהבריאה הראשונה מכלום הוכחה על זה ששחזרה מחדש לאחר מוות היא יותר פשוטה.

והאל בפרקים אחרים הציב שבריאת השמים והארץ הרבה יותר גדולה ומדהימה מבריאת בני האדם, ולכן התהייה והספקנות של בני האדם על החזרת החיים לא במקומה.

- חלק ממאורעות יום הדין :
- תקיעה בשופר בפעם השנייה שמחיה את כל עלי אדמות והשמים.
- החייאת המתים וחזרתם כגוף ונפש והתאספותם בארץ ההתקהלות וההתאספות.
- התאספות האנשים תקופת 50000 שנה עד שמגיע התיווך בין הנביא מוחמד לשאר הבריאות לאל האחד כדי להתחיל את דין והחשבון עמם.
- הצגת המעשים.
- לאחר ההצגה יהיה דיון במעשים.
- התעופפות מגילות המעשים אשר כתוב בהן כל מעשינו בחיים.
- לאחר קבלת המגלות, חשבון שני כדי לענות על כל התירוצים.
- שקילת המעשים והמגילות במאזנים.
- ולאחר מכן לפי כל אחד ומעשיו ילכו לגן עדן או גיהנום.
- כניסת המאמנים לגן עדן לאחר המעבר על הגשר שמעל לגיהנום לגן עדן .
- כניסת הכופרים והסוררים מהמאמינים לגיהנום.
- יציאת הסוררים המאמנים מגיהנום וכניסתם לגן עדן לאחר שקבלו את עונשם.

בקשר לגן עדן וגיהינום אנו מאמנים שהאל ברא אותם לפני בריאת השמים והארץ והן נצחיות, ולכל אחת יהיה לה את השוכנים שלה לפי מעשיהם בעולם הזה, והאל והנביא תיארו אותם בצורה מפורטת בהרבה פסוקים מהקוראן וציטטים של הנביא אשר מתארים אותם בצורה מצמררת כדי להניע את בני האדם להימנע מגיהינום על כל הכאב והצער והייסורים שבה ולהיכנס לגן עדן על כל הרווחה והעונג והאושר שבו.

להלן כמה פסוקים אשר מתארים את שני הניגודים:

102. כזה הוא העונש של ריבונך כאשר הוא מעניש את אנשי הערים באמצע כפירתם, ועונשו מכאיב וחזק. ציתות מהקוראן

103. בזה יש אות לאלה שפוחדים מעונש העולם הבא, ביום שיאספו כל בני-האדם לדין. וביום הזה כולם יהיו נוכחים. ציתות מהקוראן

104. ואנו דוחים אותו (את יום הדין) רק עד למועד שנקבע. ציתות מהקוראן

105. כאשר היום הזה יבוא, לא יוכל אדם לדבר בלי לקבל רשות (מאללה), וביניהם יהיו האומללים והמאושרים. ציתות מהקוראן

106. האומללים, הם אלה שיהיו באש הגיהינום, שהם יצרחו ויזעקו. ציתות מהקוראן

107. לנצח הם יהיו שם, כל עוד יתקיימו השמים והארץ, אלא אם ירצה ריבונך אחרת. כי ריבונך עושה כרצונו. ציתות מהקוראן

108. המאושרים הם אלה שיהיו בגן העדן, ולנצח יהיו בו, כל עוד השמים והארץ קיימים, אלא אם ירצה ריבונך אחרת. תהיה זו מתנה שלא מתכלת. ציתות מהקוראן

היסוד השישי: האמונה בקדר - הגורל

الايمان بالقدر

האמונה בגורל היא בעצם הצידוד ההחלטי והמכריע והסופי והוודאי והמוצק מעומק הלב שהאל גזר את כל הגזרות על הבריאות שלו, ושהכול מונע תחת ידע ורצון האל המקיף והמושלם והנצחי, ומה שהאל רוצה יהיה ומה שהוא לא רוצה לא יהיה, ושלבריאות שלו יש רצון ושיקול והחלטה מתחת לרצון ואשור האל.

דרגות הגורל:

1. הידע: ידע האל המושלם והמקיף והנצחי, כך שלא מתחדש לו דבר ולא שוכח דבר, והוא יודע מה שהיה ומה שיהיה.

2. הכתיבה: כתיבת האל לכל הגזירות, והן מתחלקות לארבעה חלקים:

גזירות גלובלית נצחיות לפני בריאת השמים והארץ.

גזירות הגיל (תקופת חיי האדם) אשר נגזרות על האדם כאשר הוא עובר ברחם אימו.

הגזירה השנתית, אשר נגזרת על האדם פעם בשנה בלילת אלקאדר.

הגזירה היומית, אשר נגזרות על האדם יום ביומו.

אז הגזירה היומית היא פירוט של הגזירה השנתית, והשנתית פירוט של גזירת הגיל (תקופת החיים), וגזירת הגיל היא פירוט של הגזירה הגלובלית הנצחית.

3. הרצון: שכל דבר מונע בעולם הזה תחת אישור ורצון האל, ולא יהיה דבר אשר מעל לאישור ורצון האל.

4. הבריאה: בריאת כל הדברים בעולם הזה, לכן הוא בורא כל עובד ועבודתו, וכל מה שנע ותנועתו, וכל עוצר (סטטי) ועצירותו.

ובכל זאת אנו מאמנים שלאדם יש יכולת ורצון בחירה והחלטה על מעשיו, ועל זה האל מתחשבן איתם ומתגמל אותם בהתאם .

ואם מישהו שואל האם ואיך האל מאפשר לבני האדם שיחטאו ?
התשובה היא : שהאל לא אוהב את זה אבל מאפשר להם כי זו ההחלטה שלהם , לכן הוא לא אוהב להם כפירה ומאפשר אותה לפי החלטתם ולא אוהב להם ניאוף ולא שקר ולא גניבה ולא ולא... אבל עדיין מאפשר להם לפי בחירתם.

ואנו מאמנים שהאל נוהג בצדק והגינות וחוכמה עם הבריאות שלו , כך שלא יכריח אותם למעשים אשר יובילו אותם לעונשו .

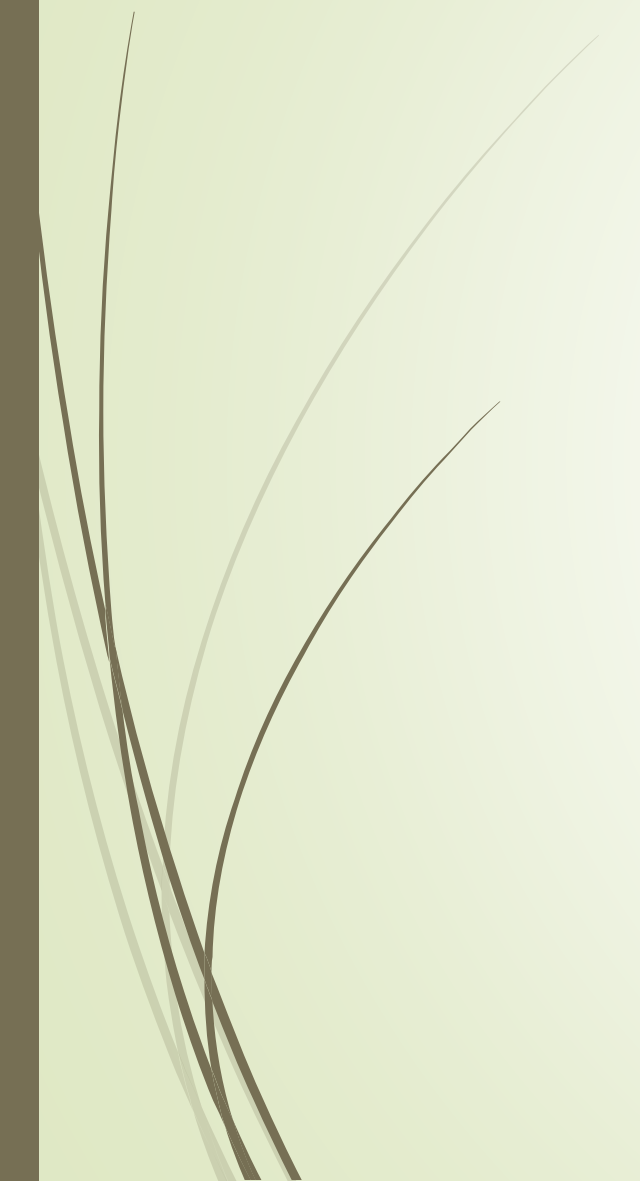

להלן פסוקים אשר מתארים את רצון האדם והאחריות שלו על מעשיו:

אמור, "האמת היא מריבונכם, הרוצה בה יאמין והרוצה יכפור". אנו הכנו לכופרים אש אשר הגדר שלה יסגור עליהם, ואם הם יבקשו מים לשתות, יושקו רק מים לוהטים כשמן רותח אשר צולה את הפנים. כמה נוראי הוא המשקה ההוא, וכמה רע הוא מקום מנוחתם. ציטות מהקוראן

אמור, " בני באדם! באה אליכם האמת (הקוראן) מריבונכם, לכן, מי שמקבל את ההדרכה, הוא מקבל אותה בשביל עצמו, ומי שיתעה, הוא יתעה רק את עצמו. ואין אני אחראי למה שיקרה לכם". ציטות מהקוראן

ולא תמות נפש אלא ברשותו של אללה במועד (כתוב אצל אללה) הנקבע לה; מי שרוצה בתגמול של העולם הזה נתן לו ממנו, אך מי שרוצה בתגמול של העולם הבא נתן לו ממנו. ונגמול למכירי טובה . ציטות מהקוראן

כבר ניתנו לכם הוכחות ברורות מריבונכם. המבחין בהם ייטיב לעצמו, והמעלים עין ממנה, לרעתו הדבר. אמור "אין אני השומר שלכם". ציטות מהקוראן

קורס מבוא בהכרת האסלאם
מפגש חמישי
التعريف بالإسلام

יסודות האסלאם (הפולחן באסלאם)

أركان الاسلام

- עבודת האל : שם פועל מקיף לכל המעשים אשר האל רוצה ואוהב אותם, והבאים לידי ביטוי באמירות ודיבור ומעשים נסתרים (מעשי הלב) או גלויים , כגון תפילה, צום, חאג', צדקה, אמירת אמת, כיבוד הורים, קיום הבטחות, מְסִירוֹת, נאמנות, סבלנות, הודיה לאל בתקופת חסד, וציות להלכותיו
- עבודת האל דורשת את מירב הכניעה וההתמסרות ומירב האהבה, וזו בעצם מהות עבודת האל שאנו נכנעים לציווים שלו באהבה שלמה והתמסרות טוטאלית, בתקווה שירחם ויחוס עלינו ויכניס אותנו לגן עדן וירחיק אותנו מעונשו ומהגיהנום.
- עבודת האל באמונה האסלאמית היא חובתנו לגבי האל והיא זכותו של האל מאתנו, הנביא מחמד עליו השלום שאל אחד ממקורביו ששמו מועאז' אבן ג'אבל: האם אתה יודע מה זכויות האל על עבדיו ? ומה זכות עבדיו עליו? מועאז' ענה שהאל ושליחו הם היודעים! ואז אמר הנביא : שזכות האל על עבדיו שיעבדו אותו ולא ישתפו איתו בעבודתם שום דבר, ושזכותם עליו אם לא ישתפו איתו דבר בעבודתם שלא יעניש אותם.
- עבודת האל והפולחן באסלאם גם מבחינת קביעתה או מבחינת צורת ביצועה הינה לפי פסיקת האל בקוראן או פסיקת הנביא בסונה , והאסלאם אוסר חידוש בנושאי הפולחן, כי האל השלים את הדת וחתם אותה ושמה עליה מהוספה או החסרה או כל פגם.

עבודת האל והפולחן מטרתה יראת האל ולא בהכרח שיהיה לה נימוק מבחינת קביעתה או מבחינת צורת ביצועה.

עבודת האל והפולחן באסלאם חייב להיות בלי שום תיווך או התערבות של כל גורם אחר, נביא היה או צדיק או מקורב או מלאך.

עבודת האל והפולחן באסלאם בנוי על עקרון הפשטות והנוחות ויכולת הביצוע, כי יכולתם של בני האדם שונה ומשתנה ואנו בני האדם נעים בין בריאות, כוח, דחף וחריצות לבין מחלות עייפות ועצלנות, לכן הפולחן באסלאם התחשב בכל זה.

מבחינת היבטי ההתנהגות וכל מה שקשור ומקשר בין בני האדם בענייני היום היום, אם זה סחר דיני חוזים, נזיקין, משפחה, משפט וכו... היסוד יותר רחב כך שמותר הכל כל עוד שזה לא נוגד איסור ספציפי או איסור כולל בנושא מסוים.

ועבודת האל כפי שהזכרנו הינה רבה ומרובה ומתבטאת בהרבה צורות ואופנים אבל יש לה יסודות עיקריים כפי שהזכרנו מקודם (אלשאהאדתין, תפילה, זכאה (צדקת חובה), צום חודש הרמדאן, והחג).

היסוד השני ביסודות האסלאם - התפילה

הפולחן הכי חשוב והוא בעצם היסוד הפרקטי הראשון אחרי הצהרת העדות הינו התפילה, והיא יסוד מיסודות האסלאם, והיא עמוד האסלאם שנשענת עליו אמונת כל מאמין, והיא הקשר הקרוב והיום יומי בין המאמינים לריבונם, והיא חידוש הברית בין המאמין לריבוננו ובה האל מוחל על החטאים והיא יסוד יראת האנשים מריבונם והיא המרחיקה אותם מחטאים ואיסורים ורשע, ומחשיבותה הרבה קבל אותה הנביא באופן ישיר מהאל בליל המסע לירושלים והעליה למרומי השמיים, וזאת המצווה אשר מחויבים לבצע אותה בכל מצב, לכן אנו מצווים לבצע אותה כאשר אנו בריאים או חולים או בנסיעה או במלחמה ובכל מצב, והיא העבודה היחידה אם מזלזלים או לא מבצעים אותה יש חשש כבד לאמונת העושה זאת.

אנו מצווים להתפלל חמש פעמים ביום לפי הסדר הבא:

תפילת השחר (אלפאג'ר): אחרי עלות השחר עד לפני הזריחה.

תפילת הצהריים (אלדוהר): תפילת (השמש) את קו הצהריים.

תפילת אחר-צהריים (עאסר): תקופת אחרי הצהריים ולפני תחילת השקיעה.

תפילת הערב (מגריב): לאחר השקיעה ולפני הלילה.

ולבסוף תפילת הלילה (עישא): לאחר היעלמות אור הדמדומים.

המוסלם רשאי להתפלל עוד תפילות-רשות והן מכונות "סונן" והן אותן תפילות שהנביא מחמד היה מתפלל בנוסף לתפילות-החובה דלעיל.

הציווי מהאל להתפלל אליו מצוי בקוראן בהרבה פסוקים ופרקים "התפילה על המאמינים היא חובה בעיתוי קבוע".

מהקוראן

➤ הכנה לפני כל תפילה:

➤ אנו מחויבים בבצוע רחיצה (ווד'וא) לטהרת הגוף והנפש והיא רחיצת ידיים, שטיפת הפה על ידי גרגור, ניקוי האף במים, שטיפת הפנים, שטיפת ידיים עד המרפקים, ניגוב הראש והאזניים, ושטיפת הרגלים עד הקרסול.

➤ ללבוש בגדים נקיים וטהורים.

➤ מקום התפילה יהיה נקי וטהור.

➤ להתייזב לכוון הקבלה (מכה).

➤ לדעת שזמן התפילה נכנס.

➤ כוונה (النية): תכנון התפילה בלב והטייתה לאל האחד.

➤ אופן התפילה:

➤ מתחילים את התפילה בקריאה אֵלֵּהָ אֶכְבֵּר! (קריאה המבטאת הכרה בעליונותו המוחלטת של אלוהים) (חובה).

➤ מניחים את היד הימנית על השמאלית על החזה (לא חובה)

➤ קריאת פתיחה לתפילה (اللهم بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنَقِّي الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ)
אלוהיי הרחיקני מחטאי כמו שהרחקת בין מזרח למערב, אלוהיי תטהר אותי מחטאי כמו שמטהרים לבוש לבן מכל כתם, אלוהיי רחץ אותי מחטאיי במים ושלג וברד (לא חובה).חדית'

קריאת סורת אלפאתיחה בכל רכעה. (חובה)

בשם אללה הרחמן והרחום,

השבח לאללה, ריבון העולמים,

הרחמן, הרחום,

המולך ביום הדין,

אותך נעבוד, ועליך נשען.

הדרך אותנו בדרך הישר

דרכם של אלה אשר נתת להם את חסדך, לא דרכם של אלה שנפל עליהם זעמך, ולא (הדרך) של התועים.

קריאת חלק כלשהו מהקוראן. (לא חובה)

קריאת אללה אכבר השתחוות בעמידה בהטית הגו לפנים. (חובה)

בעת ההשתחוות קוראים לפחות שלוש פעמים : השבח לריבוני העצום (סבחאן רבי אלעז'ים). (לא חובה)

חזרים לעמידה ואומרים סמיע אללה לימן חמידה , רבנא וולאק אלחמד (האל שומע את מי שמודה לו , ואני מודה לך ריבוני). (חובה)

קריאת אללה אכבר ופריעת ברכים והשתחוות לפנים עד לנגיעת המצח, האף, כפות הידיים, הברכיים, ואצבעות רגלים על הרצפה (סגידה). (חובה)

בעת הסגידה קוראים לפחות שלוש פעמים : השבח לריבוני, העליון (סובחאן רבי אלעלא) ורצוי להוסיף כל קריאה או בקשה שרוצים כי זה המצב אשר האדם הכי קרוב לאל..(לא חובה)

קוראים אללה אכבר ומתיישבים. (חובה)

בעת הישבה קוראים (רבי אע'פר לי) אדוני מחל לי. (לא חובה)

קוראים אללה אכבר וסוגדים שוב. (חובה)

בעת הסגידה קוראים לפחות שלוש פעמים : השבח לריבוני, העליון (סובחאן רבי אלאעלא) ורצוי להוסיף כל קריאה או בקשה שרוצים כי זה המצב אשר האדם הכי קרוב לאל. (לא חובה)

קוראים אללה אכבר ונעמדים ומתחילים באלפאתיחה וכל מה שהזכר אחריה .

אם התפילה יותר משתי רכעות אזי ברכעה השנייה לפני העמידה ישנה את קריאת אלתשאהוד (הצהרת העדות)(חובה)

אלתחיאת ללאה וסלואת ואלטיבאת , אסלאם עליכה איוהא אלנבי ורחמת אללה ובאראכאתוהו, אסלאם עלינא ועלא עיבאד אללה אסאלחין , אשהאדו אן לא אילאה אלא אללה , ואשהדו אנ מחמד עבדוהו וראסולוהו .
הברכות והתפילות והקריאות הטובות לאל , יהי שלום עליך הנביא ויהיו רחמי וברכת האל עליך , יהי שלום עלינו ועל כל עבדיו הצדיקים, אני מצהיר שאין אל חוץ מאללה , ואני מצהיר שמחמד עבד האל ושליחו. (חובה)

אם זאת הרכעה האחרונה ולא משנה אם התפילה 2 או 3 או 4 רכעות בישיבה מוסיפים לאלתשאהוד תפילת אברהם.

אללהום סאלי עלא מוחמד ועלא אלי מחמד , כמא סלאית עלא אבראהים ועלא אלי אבראהים , אללהום בארכ עלא מוחמד ועלא אלי מוחמד , כמא בארכת עלא אבראהים ואלי אבראהים, פי אלעאלמין, אינכ חמיד מאג'יד.
אלוהי אני קורא לך שתשבח את מוחמד ומשפחתו בפני המלאכים שלך כמו ששיבחת אברהם ובני משפחתו, אלוהי תברך את מוחמד ומשפחתו של מחמד כמו שברכת את אברהם ומשפחתו, את השבח והברכה תעשה אלוהי בכל העולם כי אתה אלוהי המפאָר שְׂרָאוּי לְשִׁבַּח וּתְהִילָה. (חובה)

ולסיום מפנים את הראש לצד ימין ואמרים אסלאם עליכם ורחמתו אללה , ולצד שמאל ואמרים אסלאם עליכם ורחמתו אללה. (חובה)

היסוד השלישי ביסודות האסלאם - זכאה (צדקת חובה)

המשמעות של המילה : טהרת הכסף וצמיחתו לנותן מבחינת תגמול וצמיחתו לנזקק מבחינת צורך.

צדקת חובה הינה זכאות בכסף או נכס או ערך מסוים לקבוצה מסוימת בזמן מסוים. ("קח מכספם ותן בחסד אשר בנתינתם תטהר ותזכך אותם". ציתות מהקוראן)

צדקת החובה הינה היסוד השלישי מיסודות האסלאם , והיא מזכרת בהרבה פסוקים ופרקים בקוראן וגם מזכרת בסונה של הנביא מחמד , והיא נחשבת למנגנון סולידאריות חברתית בין כל מעמדי החברה.

סוגי הנכסים שיש בהן צדקה :

צדקת הזהב והכסף ומה משתווה להם מהמטבעות אשר סוחרים בהם.

אם צוברים סכום כסף או זהב שמגיע לשווי של 85 גר' זהב (ניסאב- המספר או השעור המזערי הנדרש) מתחילים לספור שנה (חאול), אם במשך השנה לא ירדנו מסף של 85 גר' זהב או מה שמשתווה לו במטבע שמשמשים בו, אזי מוציאים 2.5% מסה"כ הסכום לאחר שנה כצדקת חובה.

צדקת הזרעים והפירות אשר אוגרים:

אם סה"כ משקל הקטיף מגיע ל 768 ק"ג (ניסאב- המספר או השעור המזערי הנדרש) ומעלה אנו מחויבים להוציא ממנו צדקה בעת הקטיף , של עשירית מסה"כ המשקל אם ההשקיה טבעית ורק ממי הגשם , וחמישית אם ההשקיה באפן יזום.

צדקה על הבהמות (כבשים, עזים, פרות, גמלים) :

אם מגיע מספר הבהמות כל אחת לפי סוגה ל (ניסאב למספר או השעור המזערי הנדרש) אז סופרים שנה (חאול) ומוציאים צדקה מסוימת על השיעור שהגיעו אליו , השיעור משתנה אם הבהמות אכלו רק ממרעה טבעי או האכילו אותם בתערובות.

➤ הזכאים לצדקה נמנים על שמונה קטגוריות:

➤ כספי הצדקות (הזכאת) מיועדים לעניים, למסכנים, ולפקידים הפועלים לגבות את הצדקות, ולאלה שאתם מקרבים את לבם אל האסלאם, לשחרור עבדים, לשקועים בחובות, ולממן את העובדים בדרך של אללה, ולנוסעים רחוק מן הבית שאזל כספם. החלוקה הזאת היא מצווה מאללה, ואללה יודע הכל והחכם.

➤ עני ("פקיר" فقير).

➤ מסכן ("מסכין") הוא הנזקק הידוע כנזקק מאוד בלי לבקש עזרה או נדבות.

➤ גובי אלזכאה (תשלום משכורתם של גובי הזכאה עצמם).

➤ לאלה שאתם מקרבים את לבם אל האסלאם, (מתאסלמים חדשים).

➤ שחרור עבדים ואסירים.

➤ השקועים בחובות .

➤ את העובדים בדרך של אללה: לוחמים בשירות המדינה "חיילים", או מי שרוצה לעשות חאג' ממעוטי היכולת .

➤ הנוסעים בדרכים : הנוסעים בארץ זרה ונגמר להם הכסף כדי להמשיך את מסעם וחזרתם לארצם .

היסוד הרביעי ביסודות האסלאם - צום חודש הרמדאן

- היסוד הרביעי מיסודות האסלאם הינו צום חודש הרמדאן שהוא החודש השביעי בחודשי השנה ההג'רית , והוא החודש אשר ירד בו הקוראן והוא החודש אשר התנבא בו הנביא לראשונה.
- צום חודש הרמדאן הינו הימנעות מאוכל ושתייה וכל מה שנכנס מהגרון לתוך הגוף וגם קיום יחסי מין במשך חודש שלם מלפני עלות השחר עד השקיעה , לאחר השקיעה מותר לעשות מה שהיה אסור במהלך היום. במהלך הצום המוסלם מעביר את זמנו בקיום מצוות וקריאת הקוראן והתקרבות לאל בכל מעשי חסד שהוא יכול .
- חובת הצום הגיעה בשנה השנייה ההג'רית לכן הנביא צם 7 שנים לפני שמת.
- הפסוקים הבאים מתארים את הציווי של הצום ומה המשמעות ממנו:
183. הוי אלה אשר האמינו! צווה עליכם הצום כשם שצווה על אלה שקדמו לכם, למען שתהיו יראים. ציתות מהקוראן
- 184. ימים ספורים, אך אם אחד מכם חולה או נוסע רחוק מביתו, עליו לצום אותם (הימים שהפסיד) בימים אחרים (במשך השנה). אולם מותר לאלה שלא יכולים לצום, לפדות את עצמם על-ידי האכלת מסכן (לכל יום שיפסידו). ואולם ככל שיתנדב האדם לעשות טוב יותר ויותר, כן יוטב לו. אמנם אם תצומו ייטב לכם, לו רק ידעתם. ציתות מהקוראן
- 185. חודש הרמדאן הוא החודש שבו הורד הקוראן למען יביא לבני-האדם הדרכה ואותות בהירים (אל-פורקאן). מי שנמצא בביתו בחודש זה עליו לצום בו, אך החולה או הנוסע רחוק מהבית , יצום מספר ימים אחרים. אללה רוצה להקל, ולא להכביד עליכם, למען שתוכלו להשלים את המספר, וכדי שתפארו את אללה על הדרכתו לכם, ולהודות לו (על חסדו). ציתות מהקוראן

היסוד החמישי ביסודות האסלאם - החאג'

החאג' הינו היסוד החמישי מיסודות האסלאם והוא מסע לעבר מכה ולכעבה כדי לקיים שורה של פולחני עבודה לאל בזמן מסוים ובמקום מסוים, והוא חובה פעם בחיים כאשר יכולים.

96. הבית (הקדוש) הראשון שהוקם לבני האדם הוא זה אשר במכה, ובו ברכה והדרכה לכל העולם. ציתות מהקוראן.

97. מצויים בו אותות ברורים, המקום שבו עמד אברהם. כל הנכנס אליו יהיה בטוח. בני האדם מחויבים בפני אללה לעלות לרגל אל הבית, אכן זה חובה על כל היכול לצאת לדרך. ואולם כל המשתמט, הרי שאללה אינו זקוק לאף אחד. כנוי לעיר מכה. ציתות מהקוראן.

היכולת : פיזית, כלכלית, בטיחותית.

החאג' הינו פולחן לעבודת האל עתיק ימים מזמנו של אברהם עליו השלום, והערבים בחצי אי ערב המשיכו את המסורת של החאג' לעבודת אל אחד דורות לאחר אברהם עד שאחד ממלכי הערב (עאמר אבן לוחי) שהושפע מעבודת אלילים מחוץ לאי ערב הכניס את פסלי האליל כאמצעי בעבודתם לאל ואז פולחן החאג' השתנה עד לשנה התשיעית להג'רה ולאחר שחרור מכה הפולחן חזר לקדמותו של עבודת אל אחד בלי שותפים או מקבילים, ובשנה העשירית להג'רה הנביא מוחמד עשה את מצוות החאג' הראשונה והאחרונה ולאחריה הוא מת עליו השלום.

ואנו מאמינים, לפי החדית' של הנביא, שכל נביאי ושליחי האל עלו לרגל למכה ובמיוחד נביאי עם ישראל (סרנא מע רסול אללה - صلى الله عليه وسلم - بين مكة والمدينة , فمررنا بواد , فقال : " أي واد هذا ؟ " فقالوا وادي الأزرق . قال : " كآني أنظر إلى موسى " فذكر من لونه وشعره شيئا , واضعاً أصبعيه في أذنيه , له جوار إلى الله بالتلبية , ماراً بهذا الوادي)
עברנו עם הנביא בדרך למכה בוואדי , הנביא שאל מה שם הוואדי הזה , ענינו וואדי אלאזרק, ואז אמר כאילו שאני רואה את משה והזכיר חלק מתיאוריו (צבע ושיער), שם אצבעותיו באזניו קורא "אלתלביה" בקול רם בוואדי הזה. חדית'.

➤ לחאג' יש מועד זמן קבוע ומקומות קבועים (מיקאת מיقات) שלא עוברים אותם לפני שעושים אחרים .

➤ אחרام (אחרים) מצב ההתקדשות של עולי הרגל המוסלמים במשך ימי העליה לרגל והוא בא לביטוי ב :

➤ הלבוש המיוחד של עולה הרגל המוסלמי בהיותו במצב ההתקדשות , לגברים בלבד .

➤ איסור הסרת שיער.

➤ איסור לקצוץ ציפורניים.

➤ איסור לשים בושם .

➤ איסור קיום יחסי מין או הקדמות ליחסי מין.

➤ איסור כיסוי פנים (ניקאב) לאישה.

➤ איסור צייד .

➤ מיקאת (מיقات) : זה המקום שאסור לעבור אותו בלי אחרים למי שרוצה לעשות חאג' , והם ארבעה :

➤ ד'ו אלחוליפה : לבאים מאלמדינה.

➤ אלג'וחפה : לבאים מירדן פלסטין סוריה (האזור שלנו).

➤ קארן אלמנאזל : לבאים מאזור נאג'ד.

➤ ילאמלם : לבאים מאזור תימן .

➤ ד'את ערק : לבאים מאזור עיראק.

➤ אופן החאג' :

➤ ביום השמיני לחודש ד'ו אלקעדה מבצעים אחראם ועולים למקום שנקרא מינא במכה, שם נשארים עד בוקר היום התשיעי.

➤ ביום התשיעי עולים להר ערפא ושזה יסוד החאג' העיקרי, ונשארים עד לשקיעה.

➤ יורדים מההר לאזור מזדליפה (הר שנקרא אלמשער אלחראם).

➤ בבוקר חוזרים למינא.

➤ שוחטים קורבנות לאל (עזים, כבשים, גמלים, פרות).

➤ זורקים את (אג'מרה אלקוברא) עמוד שזורקים עליו שבע אבני חצץ קטנים, וזה תזכורת למה שעשה אברהם כאשר ציווה עליו האל לשחוט את הבן שלו, ואז השטן עמד מולו וניסה להטות אותו מלעשות זאת שלוש פעמים, ובכל פעם הוא זרק עליו שבע אבני חצץ, והפולחן הזה הוא עבודה לאל שתכליתה המשכיות והיענות למעשי הנביא בפולחני החאג' וגם מסמלת את האיבה בין המאמין לשטן ואי היענות אליו, וזאת עבודה לאל שלוקחים אותה ברצינות ולא מעשה דרמה או תיאטרון.

➤ יורדים לאלכעבה, עושים שבע הקפות לבית (טואף).

➤ עושים שבע הליכות בין גבעה שנקראת אלספא וגבעה שנקראת אלמרוואה.

➤ מגלחים או מקצרים שיער לגברים. נשים גוזרות משיערן כאורך קצה האצבע, מחליפים את בגדי האחרים, נחים וחוזרים ללון במינא.

➤ ביום העשירי שזה יום חג הקורבן נשארים במינא זורקים (אג'מרה אלוסטא) האמצעית.

➤ ביום האחד עשר זורקים (אלג'מרה אלסוג'רה) הקטנה יורדים לבית עושים הקפות הפרידה ועוזבים את מכה.

הקריאה שאותה אומר רוב זמנו העולה לרגל : **لبيك اللهم لبيك .. لبيك لا شريك لك لبيك .. إن الحمد والنعمة لك والملك .. لا شريك لك.**

אני נענה לקריאתך! הנני לפקודתך! ,אני נענה לקריאתך הנני לפקודתך כי שותף אין לך , השבח והחסד לך וגם המלוכה , אין שותף לך .